Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Знай наших!

Авіакомпанія «Українські вертольоти»: ми там, де потрібна допомога!

▶ СТОР. 7

Репортер

Міліціонер–миротворець: як з райвідділу потрапити у гарячу точку

▶ СТОР. 8

Ситуація

У хлівах бичків не видно

▶ СТОР. 10—11

№ 55 (5305) ВІВТОРОК, 27 БЕРЕЗНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Київ виконав свої обіцянки перед світовим співтовариством

Президент України Віктор Янукович у понеділок відбув до Сеула (Південна Корея) для участі в саміті з питань ядерної безпеки, **повідомляє прес-служба глави держави.**

У Сеульському саміті візьмуть участь глави держав та урядів, високопоставлені чиновники з 53 країн світу, представники ООН, Європейського Союзу, МАГАТЕ та Інтерполу. Віктор Янукович поінформує світове співтовариство про повне виконання Україною зобов'язань позбутися до 2012 року запасів високозбагаченого урану, які наша держава взяла на себе під час Вашингтонського саміту з ядерної безпеки у квітні 2010 року. У рамках візиту також заплановано низку двосторонніх зустрічей Президента України.

За оцінку ГТС боротимуться три фірми

Учора в приміщенні Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» за участю представників ЗМІ оголосили про пропозиції конкурсних торгів на закупівлю послуг з оцінки вартості активів системи магістрального трубопровідного транспорту газу України, у тім числі підземних сховищ газу й об'єктів інфраструктури, **повідомляє прес-служба НАК.** Нагадаємо, цей процес проводиться компанією на виконання доручення Кабінету Міністрів України.

▶ СТОР. 7

Інтеграція можлива після системних реформ

Єврокомісар з питань розширення та європейської політики сусідства Штефан Фюле заявив, що лише від нашої держави залежить, як швидко набуде чинності економічний блок Угоди про асоціацію з ЄС, а саме — створення зони вільної торгівлі. Істотний прогрес у відновленні демократичних прав і свобод, припинення кримінальних переслідувань дадуть можливість ввести в дію цю угоду без ратифікації національними парламентами країн ЄС. Таку заяву він зробив під час Брюссельського форуму. Фюле підкреслив, що кримінальні справи є лише верхівкою айсберга. Ідеться про системні й глибокі реформи та перетворення в Україні. І без розв'язання системних проблем європейська інтеграція України буде під питанням. Він також зазначив, що не буде стороннім спостерігачем, адже багато зробив для розвитку відносин між Україною та Європейським Союзом і для нього важливо, щоб ця угода відбулася.

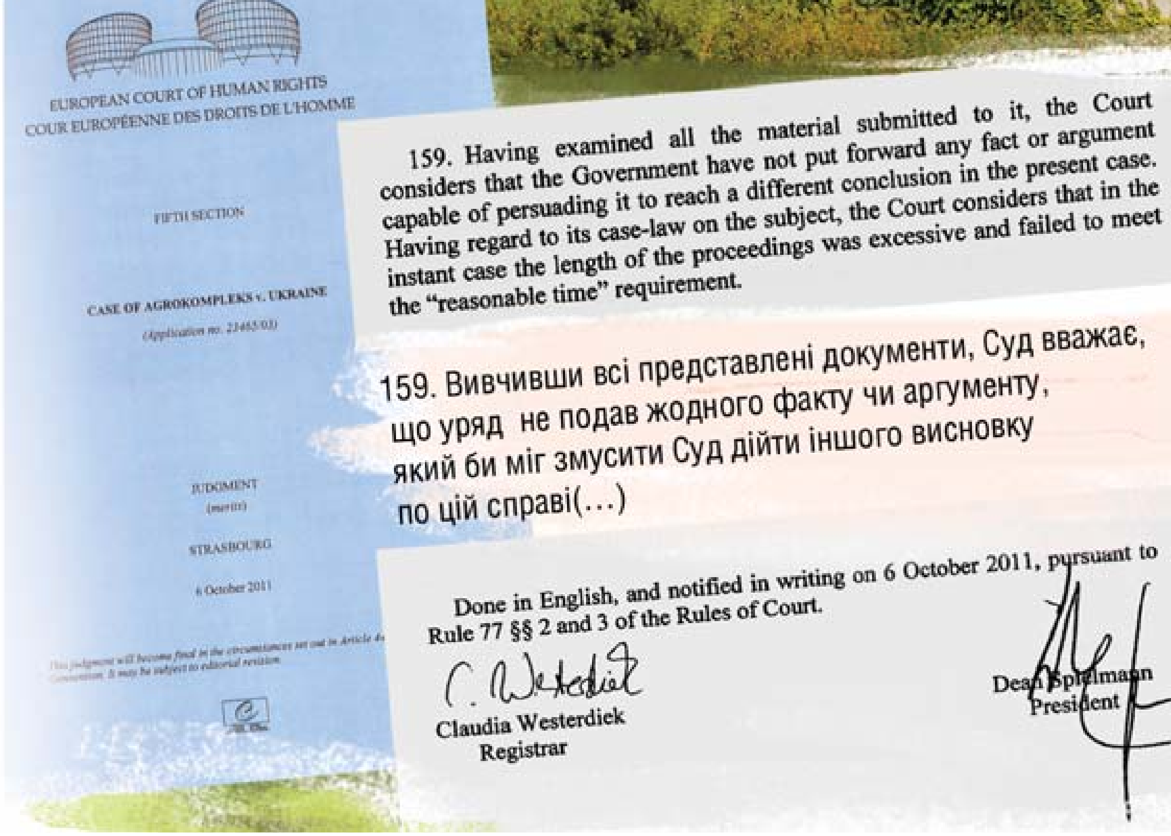
Від «Спецоперації «Санація» до «Проекту «Гефес»,

або Чому Європейський Суд став на бік «Агрокомплексу»

Судова історія, про яку йтиметься, до того давня, що діти, які народилися, коли вона тільки починалася, вже виросли і мають своїх дітей. А оскільки будь-який судовий процес рано чи пізно має завершитися, то важливо, щоб, зрештою, «крайньою» знову не опинилася українська держава, а фактично — її громадяни, котрі до порушень, про які йтиме мова далі, не мають жодного стосунку. Бо ж немарно наприкінці минулого року під час міжнародної конференції «Незалежність суддів в Україні» на той час виконуючий обов'язки Голови Верховного Суду України Анатолій Ярема звернув увагу не неприпустимість «жартів» з незалежністю суду.

▶ СТОР. 12—13

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

FIFTH SECTION

CASE OF AGROKOMPLEKS v. UKRAINE

(Application no. 23465/03)

JUDGMENT
(merits)

STRASBOURG

6 October 2011

159. Having examined all the material submitted to it, the Court considers that the Government have not put forward any fact or argument capable of persuading it to reach a different conclusion in the present case. Having regard to its case-law on the subject, the Court considers that in the instant case the length of the proceedings was excessive and failed to meet the "reasonable time" requirement.

159. Вивчивши всі представлені документи, Суд вважає, що уряд не подав жодного факту чи аргументу, який би міг змусити Суд дійти іншого висновку по цій справі(...)

Done in English, and notified in writing on 6 October 2011, pursuant to Rule 77 §§ 2 and 3 of the Rules of Court.

Claudia Westerdiek
Registrar

Dean Spielmann
President

У колажі Олексія КУСТОВСЬКОГО використано фото будівлі Європейського Суду.

ПОДІЇ

Лук'янівський ринок знову в барикадах

Учора о п'ятій ранку на столичному Лук'янівському ринку сталися заворушення. Як розповідають тамтешні продавці, їхні робочі місця захопили невідомі й забарикадувалися зсередини. Через деякий час підприємцям силою таки вдалося пройти до своїх робочих місць. Нагадаємо, з початку березня Лук'янівський уже не раз намагалися захопити. Тоді ж, переконують продавці, вони дізналися, що ще 2010 року ринок було продано. Новий власник тепер начебто і намагається вступити у володіння. Торговці бояться, що він забажає забудувати ринок. Втрутитись у ситуацію просили місьску владу. Столичні керманичі переконують: жодних проектів з будівництва поки що не розглядали. А продавцям, мовляв, пропонують переїхати на інші комунальні ринки міста.

Овочі можуть подорожчати

Період передвеликодніх свят може ознаменуватися значним підвищенням цін на овочеву продукцію». «Цей сезон не буде винятком, і ціни на томат, огірок, редис, зелень зростуть щонайменше на 10—12 відсотків, — **повідомив експерт плодоовочевого ринку Ігор Стрелюк,** передає «Український клуб аграрного бізнесу». А в разі, якщо погода буде прохолодна і вибірка тепличної продукції буде менша, то ціни можуть піднятися аж на 25—30 відсотків порівняно з нинішньою ціною, прогнозують експерти.

КОРОТКО

■ «Казка про Старого Лева» української поетеси і письменниці Мар'яни Савки ввійшла до каталогу 250 найкращих дитячих книжок світу White Ravens («Білі ворони») **(ZAXID. NET).**

■ Кожен 12-й громадянин України не має роботи, а на одну вакансію претендують 70 охочих, стверджують експерти Міжнародної організації праці **(«Известия»).**

■ На «Буковелі» загинув відпочивальник із Києва: під час спуску «чорною» трасою лижник в'їхав у дерево і помер у лікарні від травм, **інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Ліки у польських аптеках втричі дешевші, ніж в українських — Микола АЗАРОВ *(ТСН)*

Торговельно–економічні відносини з Казахстаном досягли рекордного обсягу

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою Мажилісу Парламенту Республіки Казахстан Нурланом Нігматуліним** (на знімку вгорі) **та з Головою Сенату Парламенту Республіки Казахстан Кайратом Мамі** (на знімку внизу). **Відбувалися зустрічі в місті Алмати в рамках офіційного візиту Володимира Литвина до Республіки Казахстан із метою участі в урочистому ювілейному засіданні Ради Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав.

Як повідомила пресслужба Верховної Ради, В. Литвин високо оцінив рівень двостороннього політичного діалогу, зазначивши, що зустрічі на вищому рівні надали суттєвого імпульсу розвитку україно-казахстанських взаємин у ключових сферах. Водночас Голова Верховної Ради зазначив, що парламентська складова наших відносин не відповідає рівню політичного діалогу та економічної співпраці. В цьому контексті він висловив сподівання, що візит Голови Мажилісу в Україну, запланований на поточний рік, сприятиме розвитку міжпарламентських відносин і дозволить віднайти нові

ІНІЦІАТИВА

Голова Верховної Ради звернувся до казахстанської сторони з пропозицією прискорити ратифікацію Протоколу до міждержавної Угоди про взаємні поїздки громадян, який було підписано міністрами закордонних справ наших країн 7 квітня 2010 року.

форми і механізми взаємодії. У свою чергу, Н. Нігматулін запросив В. Литвина відвідати Казахстан з офіційним візитом у зручний для нього час.

Керівник українського парламенту запросив казахстанських парламентаріїв взяти участь у спостереженні за виборами до Верховної Ради України 28 жовтня ц. р.

Що стосується торговельно-економічних відносин, то глава українського парламенту наголосив на рекордному за останні двадцять років обсязі товарообігу між Україною та Казахстаном, який становив у минулому році 4,4 млрд. доларів США.

В. Литвин висловився за необхідність прискорити переговорний процес щодо укладання нової угоди про спрощений порядок набуття і припинення громадянства між нашими країнами.

Торкаючись питань співпраці в культурно-гуманітарній сфері, керівник українського парламенту висловив думку про доцільність проведення спільних заходів, присвячених Т. Шевченку. В цьому контексті В. Литвин наголосив на необхідності дати доручення парламентським групам дружби розробити план таких заходів.

Сторони висловилися, що нинішній візит української парламентської делегації сприятиме подальшому розвитку як на двосторонньому, так і на багатосторонньому рівні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чому ми й досі живемо не так, як мріялося

— Я сьогодні вранці подзвонив додому, коли виїхав із Києва. Мати почала розповідати, що виписують поросят. Я запитую, хто ж за ними доглядатиме. А вона у відповідь: якось ми з батьком, ви ж колись прийдете, а я ж дуже чекаю...

Так почав свій виступ перед жителями села Новий Завод Червоноармійського району Житомирщини Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Троє синів в Ольги Андріївни. І для неї не має значення, що один з них очолює парламент, на кітелях двох інших — погони з великими зірками, — для неї вони просто сини. І вона дуже хоче, щоб, облишивши всі свої клопоти, вони приїхали додому.

Думати передусім про людей

Так, матері завжди залишаються матерями. Чимало їх прийшло в Будинок культури села Новий Завод. Старенька, часто вже згорблених, мовби несли на своїх плечах всі ті життєві знегоди, крізь які довелося пройти.

— Я часто думаю, завдяки чому, і головне — завдяки кому ми відбулися, — сказав під час спілкування з жителями села Володимир Литвин. — Насамперед завдяки батькам.

Спілкування з жителями села вилилося у відверту розмову про те, чому ми й досі живемо не так, як мріялося. У Новому Заводі, а потім і в Червоноармійську Володимир Литвин вручив державні відзнаки жінкам, яким Указом Президента України присвоєно почесне звання «Мати-героїня».

У плані поїздки було також відвідування центральної районної лікарні. Про мотиви цього журналістам розповів народний депутат України Микола Рудченко. Він разом з Головою Верховної Ради вже був тут раніше. Володимира Литвина вразило, в якому занедбаному стані перебувала ця установа охорони здоров'я. Він ще раз переконався, що в багатьох випадках Поліські райони Житомирщини обділені. Тому посприяв у виділенні коштів на реконструкцію. Тепер лікарню не впізнати. І, що вкрай важливо, багато зроблено для енергозбереження — утеплено стіни, встановлено металопластикові вікна. Головний лікар Тарас Собко з гордістю показав, зокрема, котельню, повідомивши, що на опалення цієї зими не витрачено жодного кубометра газу — його замінили дрова. У дні, коли стояли сильні морози, вистачало на добу чотири складометри, щоб підтримувати необхідну температуру в приміщеннях лікувального закладу. Опалення дровами виявилося в шість разів дешевше, ніж газом.

ДОСЛІВНО

Володимир ЛИТВИН:

«Вкрай потрібен діалог і одностайна позиція політикуму щодо ключових питань розвитку держави. Замість цього триває взаємопоборювання, що унеможливлює конструктивне розв'язання проблем і всередині країни, і з зарубіжними партнерами. В політиці наростає агресивна сірість. А багатьом такі подобаються, бо думають: якщо стукає кулаком — демонструє таким способом свою рішучість. Політики, які розмірковують, переживають, сумніваються, готові вислухати аргументи іншої сторони — не затребувані. Тому й залишаємося країною намірів і величезних невикористаних можливостей».

Під час зустрічі з медиками В. Литвин висловив переконання, що зарплата лікаря має бути на рівні зарплат у промисловості. Володимир Литвин передав 34 фельдшерсько-акушерським пунктам велосипеди від заснованого ним благодійного фонду «Майбутнє Полісся».

В. Литвин вручив кращим вчителям району цінні подарунки. 35 обдарованих дітей отримали стипендії від благодійного фонду В. Литвина «Майбутнє Полісся». Червоноармійській школі керівник парламенту передав набір книжок для бібліотеки.

Питали про те, що хвилює

Під час спілкування з жителями району й журналістами Володимир Литвин відповів на низку запитань. Людей хвилюють, зокрема, перспективи адміністративно-територіальної реформи. З цим не треба поспішати, впевнений глава парламенту. Бо адмінреформу начебто почали, поскорочували міністерства і відомства, а тепер створюють заново. А насамперед треба визначитися, які функції виконуватиме держава, які функції створити структуру, а туди набирати людей, які забезпечуватимуть роботу. До чого може звестися адміністративно-територіальна реформа? З двох районів зроблять один, після чого колишній райцентр, образно кажучи, вмре. Треба починати не з адміністративно-територіальної реформи, а з наближення послуг до людини.

Журналістів цікавила ситуація із закупівельними цінами на молоко. Ця проблема має два виміри, зазначив політик. Перший — це збут продукції переробників у зв'язку з тим, що заборонено ввезення в Росію українського сиру, тож упав попит на молочну сировину. Треба було заздалегідь мати зарубіжні експертні висновки щодо якості української молокопродукції. Друга проблема пов'язана з тим, що не можна допустити дальшого зменшення поголів'я худоби. Поки вирівняється ситуація у відносинах з Російською Федерацією, держава повинна взяти на себе ці ризики, щоб підтримати людей, закупівельні ціни на молоко мають бути врегульовані.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Нагороджені матері-героїні** (зліва направо) **Яніна Муравська, Домініка Талько, Аделія Цалко і Віцентина Талько.

Виборець може ознайомитися зі своїми даними в реєстрі

Учора почався дводенний міжнародний семінар з питань створення та функціонування Державного реєстру виборців. У ньому взяли участь народні депутати, представники Центральної виборчої комісії, Венеціанської комісії, а також делегацій з Молдови, Вірменії, Азербайджану, Грузії.

Зокрема, народний депутат Сергій Подгорний («БЮТ-«Батьківщина») вважає, що Державний реєстр виборців допоможе уникнути фальсифікацій на парламентських виборах 2012 року. За його словами, завдяки існуванню реєстру можна буде контролювати кількість людей у тому чи іншому регіоні країни. Парламентарій нагадав, що на сьогодні приблизна кількість виборців по регіонах практично не міняється. Саме тому раптові зміни протягом місяця-двох дадуть підстави говорити про підготовку фальсифікацій.

Реєстр працював би ще краще, підкреслив народний обранець, якщо б була вирішена проблема судової системи. З огляду на те, як суди сьогодні приймають рішення, він не виключає, що на виборах Верховної Ради одна людина зможе проголосувати в декількох регіонах.

Також парламентарій назвав головним недоліком роботи ЦВК надмірну політизацію.

Поки, за його словами, органи ведення реєстру утримуються від спокуси піти на поводу у влади. Народний депутат Юрій Ключковський («НУ—НС») розповів, що Держреєстр щомісяця обновляється і кожний виборець має право ознайомитися зі своїми персональними даними.

Єдиним шляхом контролю, за словами народного обранця, є можливість парламентської партії одержати захищений від копіювання диск із вмістом публічної бази реєстру.

Заступник голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера нагадав, що в законі про вибори народних депутатів передбачена 12-відсоткова межа відхилення від середньої кількості виборців в окрузі. Ідеально було б, щоб ця межа не перевищувала десять відсотків. Крім того, А. Магера заявив, що питання формування округів повинно мати винятково об'єктивний характер. «Як тільки туди втртуться які-небудь суб'єктивні побажання, це буде заважати нормальному перебігу виборчого процесу. Але якщо застосують винятково математичний підхід, то цей механізм дозволить створити округи таким чином, щоб ні в кого не виникло нарікань», — сказав він.

ПРЯМА МОВА

Народний депутат Сергій ПОДГОРНИЙ:

«Сподіваємося, що кваліфікації членам комісії вистачить не піддатися політичним тискам, які вже сьогодні відчуваються».

Представник Венеціанської комісії від Латвії Айварс Ендзінс не виключає фальсифікацій на парламентських виборах. За його словами, в Україні не існує єдиних критеріїв для округів. У зв'язку з цим, вважає він, у деяких регіонах можна буде створити багато дрібних округів, а в інших — декілька великих. У такий спосіб волевиявлення громадян може бути неправдивим. Водночас, на думку Айварса Ендзінса, наявність Державного реєстру виборців, що сьогодні створюється в Україні, є позитивним чинником.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Для котельні дитсадка постачатимуть газ майже за 900 доларів,

або Чи контролює хтось ціни на блакитне паливо?

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко направив звернення Президенту України та Генеральному прокурору з проханням пояснити, чим обумовлена ситуація, яка склалася в Україні з цінами на газ для різних установ.

ФАКТИ

Сільрада одного із сіл Донецької області уклала угоду з ПАТ «Маріупольгаз» на постачання газу, призначеного для котелень дитячого садка, сільського будинку культури та сільської ради за ціною 875 доларів за тисячу кубів; Комунальний заклад Київської облради «Київська обласна дитяча лікарня» уклав угоду з ДП «Києво-Святошинське УЕГГ «ВАТ по газопостачанню та газифікації «Київоблгаз» на постачання газу вартістю 784 долари; Ужгородська загальноосвітня спеціалізована школа-інтернат Закарпатської облради уклала угоду з ПАТ «Закарпатгаз» на постачання газу вартістю 705 доларів за тисячу кубометрів тощо.

За словами Миколи Томенка, уряд М. Азарова заклав у бюджеті як прогнозовану ціну на газ 413 доларів за 1 тисячу кубометрів. Однак для утримання соціальної та гуманітарної сфери сказано вже про ціну на рівні 600—900 доларів за 1 тисячу кубометрів. Для прикладу, М. Томенко навів лише кілька випадків, про які пишуть ЗМІ, зокрема, агентство «Наші гроші».

Микола Томенко наголосив, що таких прикладів, коли різниця прогнозованої ціни, закладеної урядом у бюджеті, та ціни за договором становить 200 і більше відсотків, — безліч по всій території України.

Водночас, додав М. Томенко, як йдеться у ЗМІ, ПАТ «Львівгаз» уклало низку угод з ПАТ «НАК «Нафтогаз України» на постачання у 2012 році газу, серед якого і газ власного видобутку за ціною 138 доларів за тисячу кубометрів.

За словами заступника глави парламенту, ця ситуація наштовхує на кілька запитань: хто здійснює державну політику в галузі забезпечення газом, передовсім закладів освіти і культури у сільській місцевості, оскільки різниця в ціні сягає фантастичних сум, та чому ця сума не відповідає закладеній у бюджеті. Окрім того, додав М. Томенко, цікавим залишається питання, що відбувається з газом власного видобутку, який ПАТ «Львівгаз», наприклад, закуповує за 138 доларів за тисячу кубометрів.

На переконання Миколи Томенка, висновок такий: «або уряд не контролює це питання і дав на відкуп приватизованим відомими олігархами облгазам, або свідомо знищується сільська освіта, охорона здоров'я з метою подальшої «оптимізації» через закриття, оскільки очевидно, що за таких обставин місцеве самоврядування не здатне буде фінансово утримувати систему освіти, охорони здоров'я, навіть на рівні оплати житлово-комунальних послуг та виплати заробітних плат».

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

ПАМ'ЯТЬ

Шана патріотам

Мітинг, присвячений вшануванню пам'яті В'ячеслава Чорновола — Героя України, лідера Народного руху, одного з найактивніших борців за незалежність Української держави, — відбувся минулої неділі у Кіровограді. Організатори приурочили його до 13 роковин з дня смерті патріота. Трагічною і невипадковою називали оратори автокатастрофу, в якій загинув великий син України. Акція пройшла біля меморіальної дошки В'ячеславу Максимовичу, розташованої на будинку, в якому він провів останній день свого земного життя. Нині вулицю, де він побував востаннє, названо на його честь. Згадали того дня й дружину В. Чорновола — Атену Пашко, котра пішла з життя за кілька днів до сумних роковин. Виступаючі наголошували, що подружжя Чорновіл-Пашко назавжди залишаться для них символом боротьби за світле майбутнє України та віри в її щасливий прийдешній день.

Лариса РОМАНЮК.

Фото автора.

У НОМЕР

Ігор ШАРОВ:

«Держава повинна забезпечити людей якісною питною водою»

Депутатська фракція Народної партії у Верховній Раді України занепокоєна станом фінансування заходів у сфері будівництва та реконструкції систем централізованого водопостачання та водовідведення в Кіровоградській області та забезпечення населення регіону якісною питною водою. Про це йдеться у депутатському запиті лідера фракції **Ігоря ШАРОВА (на знімку)** до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова.

Сучасний незадовільний стан водних об'єктів, вважає Ігор Шаров, свідчить, що проблеми охорони вод від забруднення і виснаження не тільки не знайшли вирішення, а й значно загострилися, особливо в останні роки. «Кіровоградська область є одним із тих регіонів країни, які характеризуються незадовільним екологічним станом поверхневих і підземних джерел питного водопостачання, що є потенційною загрозою ускладнення санітарно-епідемічної ситуації та потребує посилених дій з боку держави і відповідальних структур влади», — переконаний політик.

Кіровоградщина розташована у межах Українського кристалічного масиву і належить до маловодних регіонів країни. Основним джерелом водопостачання Кіровограда та міст обласного значення — Олександрія, Знаменка, Світловодськ, а також деяких сіл, у яких проживає близько 500 тисяч мешканців і зосереджено 70 відсотків виробничого потенціалу області, є районний водогін «Дніпро—Кіровоград», через котрий і відбувається забір, очистка і подавання води з Кременчуцького водосховища споживачам на відстань до 120 кілометрів. Тому належне функціонування, експлуатація і якісне обслуговування централізованої системи водопостачання і водовідведення не може залишитися без уваги органів влади, наголошується у запиті.

«Сучасний незадовільний стан водогінно-каналізаційного господарства області потребує будівництва і реконструкції водогінних і каналізаційних очисних споруд, станцій доочистки питної води, застосування новітніх матеріалів, технологій, устаткування, а для цього потрібні значні фінансові ресурси», — вважає Ігор Шаров.

Ігор Шаров звернувся до Прем'єр-міністра Миколи Азарова з проханням вжити заходи в забезпеченні повноцінного фінансування будівництва та реконструкції систем централізованого водопостачання і водовідведення у Кіровоградській області з метою поліпшення санітарно-екологічної ситуації та забезпечення населення якісною питною водою.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про відзначення 130-річчя з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського

У червні 2012 року виповнюється 130 років з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського — видатного композитора, диригента, життя якого було тісно пов'язане з Україною.

Враховуючи визначний внесок Ігоря Федоровича Стравінського у розвиток світової музичної спадщини, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 130-річчя з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 130-річчя з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 130-річчя з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення;

забезпечити проведення ремонтно-реставраційних робіт пам'ятки історії національного значення — будинку, в якому жив і працював композитор у м. Устилуг Волинської області;

оновити експозицію єдиного у світі музею Ігоря Федоровича Стравінського (м. Устилуг Волинської області) та забезпечити створення Музею-садиби Ігоря Стравінського.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і творчій діяльності Ігоря Федоровича Стравінського та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 130-річчя з дня його народження.

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 130-річчю з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 130-річчю з дня народження Ігоря Федоровича Стравінського.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

**Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
14 березня 2012 року.
№ 4516-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про відзначення 120-річчя з дня народження Миколи Куліша

19 грудня 2012 року виповнюється 120 років від дня народження видатного українського драматурга Миколи Куліша.

Враховуючи значний внесок Миколи Куліша у світову та вітчизняну культуру, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Урочисто відзначити на державному рівні 120-річчя з дня народження видатного драматурга Миколи Куліша.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки і проведення заходів щодо відзначення 120-річчя з дня народження видатного драматурга Миколи Куліша;

у двотижневий термін після утворення організаційного комітету розробити і затвердити план заходів щодо відзначення 120-річчя з дня народження видатного драматурга Миколи Куліша, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і творчості Миколи Куліша, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 120-річчя з дня його народження.

4. Запропонувати:

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 120-річчю з дня народження Миколи Куліша.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

**Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
15 березня 2012 року.
№ 4518-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про кошторис Верховної Ради України на 2012 рік

Відповідно до пункту 35 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Затвердити кошторис Верховної Ради України на 2012 рік.

**Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
20 березня 2012 року.
№ 4541-VI.

Колектив Апарату Верховної Ради України висловлює щирі співчуття заступнику керівника Головного управління документального забезпечення — завідувачу редакційного відділу ГУНДАРЄВУ Юрію Юрійовичу у зв'язку з великою та непоправною втратою — смертю матері

**ЄРМАКОВОЇ
Світлани Вікторівни.**

Пішла з життя інтелігентна, талановита людина з добрим серцем і чуйною душею, яка все своє життя присвятила чарівному світу Музики, а всі свої сили, весь великий життєвий досвід віддавала люблячим рідним та вдячним студентам. Нехай Милосердний Господь упокоїть її душу в обителях праведних. Вічна пам'ять Вам, Світлано Вікторівно.

Дев'ять населених пунктів підтоплено на Луганщині через розлив рік Айдар і Деркул, *інформує наш власкор Алла Антіпова*

Цього року пільгові кредити на житло отримають близько 414 молодих родин, обіцяють в Міністерстві регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ *(UBR.ua)*

Шахтопрохідники вимагають зарплату і погрожують страйком

Працівники ПАО «Трест «Луганськшахтопрохода» мають намір провести страйк тривалістю 72 дні та мітинги в період проведення Євро-2012, якщо їм сьогодні не виплатять заборгованість у зарплаті.

Сума всіх боргів з 2010 року становить 25 млн. 875 тис. грн. У зв'язку із загостренням стану соціально-трудових відносин розпорядженням Національної служби посередництва і примирення (НСПП) у Луганській області на цьому підприємстві зареєстрована колективна трудова суперечка між найманими робітниками й генеральним директором. Як відзначають у НСПП, у липні 2011 року частину боргів найманим робітникам було погашено, проте заборгованість із виплати зарплати продовжує зростати.

Як вважають у НСПП, така ситуація стала наслідком того, що не усунуто головну причину, котра призвела до виникнення колективної трудової суперечки. Йдеться про заборгованість з боку Міністерства енергетики та вугільної промисловості України за виконання державного замовлення. Всі звернення до галузевого міністерства та до інших вищих інстанцій позитивного результату не дали. Не виконує своїх обіцянок, даних на лютневій зустрічі із профспілковими лідерами шахтарських і шахтобудівних підприємств, і міністр Юрій Бойко. А це, у свою чергу, тільки посилило рівень соціальної напруженості в трудових колективах.

Вочевидь, усі правові кроки з боку шахтопрохідників для задоволення своїх вимог позитивного результату не дали. З огляду на ситуацію, що склалася, наймані робітники вирішили реалізувати право на колективний захист шляхом проведення страйку. Луганське обласне відділення НСПП одержало письмове повідомлення органу, що очолює страйк в «Луганськшахтопроходці», про ухвалення рішення щодо оголошення акції протесту, яку заплановано на 20 квітня. Повідомляється також, що страйк проводитиметься винятково в межах цього періоду, тільки в робочі дні й тільки в робочий час на добровільній основі. Анонсована кількість протестувальників — 100 осіб. При цьому до участі в страйку запрошені колишні працівники, яким також заборгували зарплату.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Загинули шукачі металобрухту

Знайдено тіла двох загиблих, які впали у ствол непрацюючої шахти «Бутівська» в Макіївці. Ще одного потерпілого із важкими травмами піднято та доправлено до лікарні. Жертвами стали місцеві мешканці, які, за попередніми даними, вирушили до закритого підприємства у пошуках металобрухту. Тіла виявили на глибині 200 метрів. Про пригоду рятувальникам повідомили родичі загиблих та потерпілого.

Ще двоє осіб загинуло на приватній шахті ТОВ «Шахта Торез Шанс 2». Пошуково-рятувальні роботи проводили два відділення гірничорятувальної служби. У неділю ввечері тіла гірників були виявлені на горизонті 300 метрів та підняті на поверхню. Попередня причина аварії — обвалення породи. **Як повідомили у прес-службі прокуратури Донецької області,** за даним фактом порушено кримінальну справу, директора вугільного підприємства затримано. Проводяться слідчі дії.

Ліна КУЩ.

У Кам'янці-Подільському готуються до... історичної битви

Менше місяця залишилося до фестивалю «PORTA TEMPORIS», що відбуватиметься в Кам'янці-Подільському з 20 по 22 квітня. На заході відтворюватимуть історичну битву на Синіх Водах. Організатори події — керівники місцевого військово-історичного товариства та фестивальна агенція «Ратуша».

Під час проведення фестивалю вперше штурмуватимуть оригінальне середньовічне фортифікаційне укріплення — Руську браму. Баталії відбуватимуться на п'ятиметрових стінах, в бійницях, підвалах, барбакані міських воріт. Глядачі майже впритул зможуть спостерігати за боєм. Також вони побачать середньовічні театральні вистави, відвідають майстер-класи з давніх танців, пізнають секрети ремесел — кушнірства, гончарства, валяння шерсті, виготовлення мармурового паперу.

Фестиваль відбудеться в рамках відкриття туристичного сезону—2012 під патронатом міського голови Михайла Сімашкевича.

Віра ШПИЛЬОВА.

ДОВІДКА

650 років тому під час битви на Синіх Водах поблизу фортеці Торговиці військо Великого князя литовського Ольгерда розбило загони трьох ординських спадкоємних володарів Поділля та Київщини, підірвало могутність Золотої Орди та поклало початок визволенню східнослов'янських народів. За політичним значенням ці події фахівці ставлять вище за Куликовські 1380 року. Литовське князівство після цієї битви стало величезною багатонаціональною державою, найбільшою у тогочасній Європі.

Визначили найвідоміших

У Луцьку відбулася презентація результатів експертного опитування «Топ-100 найвідоміших волинян», організованого Центром політичного аналізу та виборчого консалтингу спільно з інтернет-виданням «ВолиньPOST» і газетою «Хроніка Любарта». Як зазначено, до визначення рейтингу було залучено 84 експертні думки політиків, держслужбовців, журналістів, бізнесменів.

Рейтинг очолив голова облдержадміністрації Борис Клімчук. Це висока й справедлива оцінка зробленого керівником виконавчої влади області у вирішенні соціальних проблем краю за останні два роки.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

ФОТОФАКТ

У Підгаєцькому районі Тернопільської області в пробних тестах з української мови, біології, фізики й англійської взяли участь лише кілька десятків випускників.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Покатають у музичному та поетичному трамваях

Улітку Євпаторією курсуватимуть музичний і поетичний трамваї. **Як повідомили в прес-службі міської ради,** музичний транспорт уже запускали минулого літа — як експеримент. Новинка городянам сподобалася. Цього сезону музичний трамвай піде за маршрутом №1 через центр міста. Для поетичного поки що прибрегли маршрут трамвая №2, який проходить курортною частиною міста. Для зручності відпочивальників і городян ці незвичайні види транспорту курсуватимуть у вечірній час.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Музей звуку приймає перших відвідувачів

В Одесі відкрили єдиний в Україні Музей звуку. Відомий звукорежисер Василь Пинчук десятиліттями збирав експонати для унікального музею. В експозиції — стародавні патефони, колекція грамофонних та вінілових платівок, звукозаписна й звуковідтворююча апаратура, музичні скриньки. Загалом зібрано п'ять тисяч експонатів. Серед них — раритетні записи легендарних співаків і артистів, перші магнітофони і радіоли. При музеї працює сучасна студія звукозапису.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ЦИФРА

1001,6 тисячі осіб

проживало в Кіровоградській області станом на 1 лютого нинішнього року. З них на території обласного центру — 243,5 тисячі осіб. Лише протягом минулого січня кількість населення області скоротилася на 812 осіб. За цей час у Кіровоградській було зареєстровано 239 народжених та 302 померлих. Природне скорочення населення — три особи в розрахунку на 1000 жителів.

Лариса РОМАНЮК.

Діти-сироти працювали задарма

Працівники прокуратури Київського району Полтави провели перевірку захисту майнових прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. В результаті перевірки виявилося, що у двох місцевих ПТУ таких учнів направляли на виробничу практику на підприємства району, однак студенти працювали задарма. Договори про надання робочих місць для проходження практики повинні передбачати виплату заробітної плати за всі виконані роботи. Але керівники підприємств не давали навіть жодних соціальних гарантій.

Після втручання прокурора справедливість відновили.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Рятував людину і потонув сам

На Херсонщині один рибалка потонув, рятуючи іншого. Вони ризикнули вийти на підталий лід Азовського моря біля острова Бірючий, щоб половити кефаль (зараз ця риба в ціні). Під ногами 41-річного мешканця Генічеського району області крига тріснула й відкололася від краю суцільного масиву. Молодший учасник риболовлі намагався наблизитися до нього на легкому весельному човні, але наразився на якусь перешкоду, перекинувся й пішов під воду. Вибратися на суходіл самотужки він не зміг і загинув. За іронією долі, той, кого загиблий рятував, залишився живий — течія знову прибила його крижину до місця, де він зміг перестрибнути на берег.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Наприкінці весни ціни на цукор зростуть на 10—15 відсотків — Мінагропрод («Інтерфакс-Україна»)

Житлові недобудови — як заморожені мрії

П'ять років тому інвестори, які вклали гроші в будівництво житлового комплексу по вулиці Здолбунівська, 13, що у столиці, мали б відсвяткувати своє новосілля. Проте й досі замість омріяного і, що важливо, оплаченого ключа від квартири мають лише проектну картинку свого будинку. Коли намальоване нарешті буде побудовано — не знають. Забудовник, мовляв, регулярно переносить строки здачі об'єкта в експлуатацію. Щоб хоч якось пришвидшити цей процес, інвестори вирішили провести прес-конференцію. Переконані: під пильним наглядом громадськості будувати буде веселіше...

Проблемами з житловим будівництвом українців не здивуєш. Такі чинники, як фінансова криза, нечисті на руку забудовники тощо, — заморозили чимало будівельних проектів, разом із ними і долі простих українців. Та випадок із цією забудовою специфічний, переконують самі інвестори. Адже в це будівництво вкладали гроші не тільки прості громадяни, юридичною мовою — фізичні особи, а й, мовляв, сама держава.

— Від самого початку в це будівництво були вкладені гроші багатьох структур: від Кабінету Міністрів, Національного банку, Укрзалізниці аж до Київської міської державної адміністрації. Тому, зізнаюся, коли ми вкладали свої кошти, то були впевнені в тому, що буде все нормально. Як-не-як, а залучено і державні гроші, — розповідає Валентина Гурина, керівник ініціативної групи інвесторів у ЖК «Приозерний» по вул. Здолбунівська, 13.

Та не так сталося, як гадалося. Будівництво буцімто кілька разів зупиняли-відновлювали. Результат: на календарі кінець березня 2012-го, а досі, мовляв, не збудовано навіть моноліт. За ці роки по допомогу зверталися до різних інстанцій: від районної прокуратури до адміністрації Президента. Усе, що від того мають: дві величезні папки відповідей-відписок.

— Отримали нещодавно лист від Мінрегіонбуду. Пишуть: ураховуючи велику проектну потужність, спорудження житлового комплексу потребує значних інвестицій. Але, стривайте, наскільки нам відомо, необхідна сума грошей надійшла ще у 2006 році. Тож запитання: куди вони поділися?

Між іншим, квартири цього житлового комплексу можна було придбати в рамках державної програми «Доступне житло», сплативши лише (!) 70 відсотків вартості житла. Ті, хто зважився на цей крок, ніяк не можуть оговтатися: до цього роками стояли у квартирній черзі, тепер роками чекають, коли обіцяне житло побудують.

А от на сайті будівельної компанії в рядку «термін здачі в експлуатацію» значиться дата — 3 квартал 2012-го. Інвестори, як то кажуть, головою розуміють, що встигнути до того часу навряд чи вдасться, але душею все-таки сподіваються, що у цьому житті їм таки випаде нагода відсвяткувати новосілля.

Валерія ХОЧУНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Мітинг біля Київської міської державної адміністрації «Геть Попова! Геть забудови!» з вимогами припинити покривання міською владою протизаконних забудов у Києві.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нашими дорогами краще їздити кіньми

В Івано-Франківську протестували проти поганих доріг. На площу перед адмінбудинком, де знаходиться міська влада, громадські активісти пригнали шість возів, запряжених кіньми. Цим вони промовисто натякали, що міські шляхи в такому стані, що доведеться пересідати на гужовий транспорт.

«Якщо ми хочемо називатися європейською владою, то і дороги у нас мають бути відповідними. Тим більше, що у травні місто святкуватиме своє 350-річчя», — наголосив організатор акції Руслан Коцаба.

Дарина НАЗАРЧУК.

Фото автора.

Кожна третя сім'я має автомобіль

Кількість автомобілів у приватній власності вінничан збільшилася на 24 відсотки в порівнянні з 2010 роком. Загалом в області нараховується майже шістсот тисяч сімей, у чиєму користуванні — 274 тисячі транспортних засобів.

За даними статистики, 82 відсотки із загальної кількості моторизованих «коней» становлять легкові машини. Крім того, в особистій власності краян майже 31 тисяча вантажівок. Переважають бортові автомобілі (45%) та самоскиди (41%). А ще в приватному володінні налічують дев'ять тисяч моторолерів та мотоколясок.

Фахівці пояснюють, що кошти на придбання власного транспорту вінничани заробляють за рахунок особистих підсобних господарств. В області домінує сільське населення, яке традиційно вирощує худобу, продає молоко й м'ясо, торгує овочами й фруктами, що є основним видом додаткових заробітків. Нагадаємо, що в рейтингу за рівнем середньої зарплати регіон піднявся з передостаннього на двадцяте місце в країні.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Тернопіль знову може потонути в смітті

Реальна загроза цього виникла після того, як Державна екологічна інспекція України заборонила перевізникам вивозити сміття на Малашівське сміттєзвалище.

Експлуатацію полігона вирішено припинити. Рішення підписано першим заступником голови Державної екологічної інспекції України Ігорем Кошелєвим. Причина — Тернопільська міська рада порушила закон, коли визначала перевізників сміття. Замість конкурсу практично призначила їх. До речі, при цьому усунули з ринку одного з найбільших перевізників — фірму «Катруб», тарифи на послуги якої були найнижчими. До речі, з осені минулого року жителі міста платять за вивезення сміття на третину більше за попередній тариф. Що стосується Малашівського сміттєзвалища, то рішення міської ради поширюються лише на межі міста, а не адміністративного району, де воно розташоване. Офіційно полігон закритий ще в 1997 році, але продовжує досі експлуатуватися. Штрафи для перевізників серйозні: за кожну машину незаконно вивезеного сміття — 700 і більше гривень.

— Ми будемо діяти строго в межах закону, — сказав у розмові з кореспондентом «Голосу України» заступник начальника обласної екоінспекції Едуард Ференц. — На жаль, за останні роки в місті нічого не зроблено для вирішення цієї проблеми.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Міліцейський полк чекає поповнення

800 призовників Миколаївщини у 2012 році чекають призову до Збройних Сил України. 220 із них поповнять лави Внутрішніх військ.

У спеціальному полку міліції, яким командує полковник Олександр Оксенюк, — майже 500 військовослужбовців. Цей підрозділ, що дислокується в обласному центрі та охороняє громадський порядок, має найкращу репутацію.

Як розповів «Голосу України» Олександр Оксенюк, віднедавна 80 відсотків особового складу служать тут за контрактом. Це чоловіки та жінки, не старші 40 років. Цієї весни чекають 50 призовників, а 30 солдатів строкової служби звільняться у запас.

У січні полк відзначив 20-річчя із дня його створення. З нагоди професійного свята — Дня Внутрішніх військ МВС України, яке відзначали 26 березня, військовослужбовці полку провели урочисті збори в Палаці культури УМВС. Від імені обласної влади їх привітав перший заступник голови Миколаївської обласної ради Володимир Пащенко. Кращим правоохоронцям він вручив почесні грамоти та подяки обласної ради.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Фото автора.

Володимир Пащенко першим привітав з Днем Внутрішніх військ командира спеціального полку міліції Олександра Оксенюка.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО....

...на кордоні не перевелися контрабандисти

Митники вилучили комбіновані холодильники-морозильники, кухонні електропечі, пральні машини, газово-електричні плити, витяжні шафи для кухонь торгової марки «Gorenie». Побутову техніку загальною вартістю 735 тисяч гривень незаконно намагався ввезти зі Словаччини в Україну 53-річний громадянин Боснії та Герцеговини. Він пред`явив документи, згідно із якими продукція загальною вартістю 84 тисячі гривень нібито надходила з Великобританії.

Водночас нещодавно український водій повторив таку саму схему. Він надав для оформлення товару документи, в яких зазначалося, що з Лондона до Києва доставлялися 14 листів (палети ПВХ) вартістю 271 тисяча гривень. Однак Чопською митницею з'ясовано, що відправник — угорська фірма, а отримувач — донецька. Цей вантаж — на суму майже 357 тисяч гривень.

Обом правопорушникам загрожує штраф у розмірі не менш як сто відсотків вартості товару з конфіскацією, **повідомила «Голосу України» прес-секретар Чопської митниці Вікторія Сенгетовська.**

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

...боротьба за приватну клініку триває

Прокуратура Черкаської області провела перевірку медичних закладів, котрі здійснюють лікування хворих на ниркову недостатність.

Зокрема, правоохоронці встановили, що вартість гемодіалізу в ТОВ «Фрезеніус Медикал Кер Дойчланд» становить 1395 гривень, а в обласній лікарні та її двох філіях — 790. У приватній клініці «Фрезеніус» отримують послуги 65 пацієнтів, решта — у комунальних медзакладах. Усього в області зареєстровано 152 хворих, котрим постійно необхідно користуватися апаратами «штучної нирки».

Як повідомляє прес-служба прокуратури, за результатами перевірки порушень чинного законодавства не виявлено. В тому числі, й щодо припинення співпраці між місцевою владою та клінікою «Фрезеніус». П'ятого січня 2012 року Кабінет Міністрів України надіслав керівництву ТОВ листа, в якому зазначено, що в січні 2011 року «Фрезеніус Медикал Кер Дойчланд» поінформовано про те, що в умовах обмеженості фінансових ресурсів і за наявності власного лікувального потенціалу закладів охорони здоров'я у регіонах будуть змушені відмовитися від його послуг, і що витрати товариства є його комерційним ризиком, оскільки порушення договірних зобов'язань з боку місцевих органів виконавчої влади відсутні.

Як уже повідомлялося у «Голосі України», в Черкасах прокотилася хвиля протестних акцій, на яких хворі на ниркову недостатність вимагали від влади продовжити співпрацю з «Фрезеніусом». Пацієнти приватної клініки вважають її послуги значно якіснішими від тих, що надаються у комунальних медичних закладах.

Після зустрічі протестувальників, а також керівників черкаського «Фрезеніусу» з головою облради Валерієм Черняком ухвалено рішення розглянути це питання на сесії обласної ради.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

...близько третини зарплат у Севастополі видають у «конвертах»

Так вважає голова міської ради Юрій Дойніков. За його словами, у місті деякі автопідприємства «зарплату показують у розмірі 670 гривень». Він назвав галузі, де найчастіше трапляється це порушення: «... У сфері торгівлі й послуг, у тому числі й у маршрутних перевезеннях».

Для виведення з тіні зарплат у Севастополі влада вдається до різних способів. Так, за словами радника голови міської адміністрації з проблематики ЗМІ Віктора Драченка, податківці «протягом місяця сідають у маршрутки й відстежують усі пасажироперевезення. Далі порівнюють, скільки людей перевезли і скільки грошей здали в касу. Виявлено, що за 2 дні перевізник віддає суму, яку раніше він здавав за цілий місяць».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Старшого оперуповноваженого сектору боротьби з незаконним обігом наркотиків Долинського РВ УМВСУ (Івано-Франківщина) звинувачують у вимаганні $400 за непритягнення затриманого до відповідальності, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

6724 тисячі гривень заборгувало перед бюджетом і понад два мільйони — перед ПФУ державне підприємство «Нігинський кар'єр», що в Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині, *інформує наш власкор Віра Шпильова*

Весна в кривому дзеркалі

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Темпи зростання промислового виробництва в лютому сповільнилися до 1,6 відсотка проти відповідного періоду минулого року (Держстат) — про цінне вторинне.***
**** Ціни на бензин і дизпальне на АЗС невпинно зростають — про сезонне дзеркало.***
**** Законодавці узялися за реформування НАК «Нафтогаз України» — про болячку й газокачку.***

Пожежні підходи — не стимул

Через низький попит на продукцію металургійної галузі на зовнішніх ринках експерти очікували на уповільнення промислового виробництва, але не до такої міри. Адже лютий високосного року мав на один робочий день більше. Тоді як нестійкі погодні умови підштовхнули попит на електроенергію і гарячу воду, що, власне, і показала статистика — розподіл електроенергії, газу та води забезпечив одразу приріст у 9 відсотків доданої вартості. Водночас за нинішніх цін на енергоносії обігрів приміщень для реального сектору стає нерентабельним, що стримувало ділову активність у будівництві, машинобудуванні, в легкій промисловості. Падіння виробництва переробної галузі за два місяці проти відповідного періоду минулого року сягнуло понад 10 відсотків. Якщо неабияким гальмом для річкового й морського транспорту стала крига, то для залізничного — організаційна перебудова парку вантажних вагонів, яка розпочалася з січня. Як наслідок, за два місяці перевезено вантажів на 1,4 відсотка менше, ніж за такий само період минулого. І хтозна, чи був би таким прикрим показник металургійної галузі навіть за відсутності зовнішнього попиту на метал, якби металургійним комбінатам не бракувало б у лютому металобрухту! Як на мене, звідси починаються усі безплідні дискусії про первинне й вторинне, про те, що важливіше для промисловості сьогодні, завтра й післязавтра. Схоже на те, що уряд знає про це краще за будь-кого. Інакше б не спостерігав з олімпійським спокоєм за тим, як на тлі майже спрацьованих фондів промисловості переможно крокує імпорт. Здебільшого сирій, від якого зиск має не споживач, не бюджет, а його організатор — зазвичай приватна комерційна структура, до якої влада небайдужа. От і виходить, що **промисловість, як продуцент доданої вартості, важлива ланка, але для уряду вторинна. Тому рішення зі стимулювання ділової активності на внутрішньому ринку він приймає вряди-годи, зазвичай у пожежному порядку. Новопризначений міністр економіки та розвитку Петро Порошенко вочевидь не вітатиме «кавалерійських» підходів, але інші перед виборами ані на урядовому, ані на корпоративному рівні дотепер не практикували.**

Куди тече дороге пальне?

Це якнайкраще ілюструє нинішня ситуація із ціноутворенням на пальне напередодні посівної. Пригадуєте, торік світові ціни на нафту несподівано для Міненерговугілля різко підскочили, і переробляти на Лисичанському НПЗ довелося дуже дорогу сировину? Фактично те саме спостерігається і цього року. Впродовж березня світові ціни на нафту здебільшого перевищують 125 доларів США за барель, від початку року зростання становить 13,6 відсотка. Поза тим уряд нелогічно наполягав на стримуванні цін на автозаправках. Як наслідок — за даними консалтингової групи А-95, за період від 10 січня до 19 березня середні ціни на найбільш ходовий бензин зросли в роздробі на 30,8 копійки — до 10,6 гривні за літр. Причому в Криму й на Луганщині від початку року бензин подорожчав уже більш як на 50 копійок. Тож НПЗ доведеться закуповувати дорогу сировину, аграріям — дорогі нафтопродукти. Через високу собівартість його переробки мали неабиякі клопоти з його реалізацією торік, а цього року — й потів, адже пересів озимих потребуватиме додаткових обсягів пального. Торік село одержало на посівну в рази менше пального від потреби, зараз ситуація дзеркальна. Щоправда, дзеркало криве: ціни на газ більш важливі, й Лисичанський НПЗ зупинився. Тож так само, як торік, Міненерговугілля покладатиметься на пожежні домовленості з нафтотрейдерами, законодавцями та олігархами. Одні підсоблять імпортом сировини, другі — податковими преференціями, треті — помірними цінами. Щоправда, не за красні очі — обіцянку Дмитра Фірташа, приміром, здешевити добрива для аграріїв відтіняє рішення Вищого господарського суду про списання півмільярдного боргу за газ не чужого йому Сєвєродонецького об'єднання «Азот» перед ДК «Газ України». Хто б сумнівався у тому, що **дороге пальне потече в собівартість сільгосппродукції, яка невдовзі потрапить на полиці супермаркетів і здивує усіх своїми цінами. Фундаментальної ж причини сезонного зниження товарної пропозиції, яка полягає у нерентабельності вітчизняної нафтопереробки, уряд і цього разу не вирішить.**

Від труби — до краника

Тепер про першорядне, тобто про газ. Про нього йшлося і в Москві, і в Києві. Поза тим найцікавіше почули від своїх. Глава НАК Євген Бакулін повідомив, наприклад, що його відомство веде консультації щодо диверсифікації газових поставок, розраховуючи закупити в Європі близько 10 мільярдів кубометрів. У попередньому «Балансі...» я вже висловлював сумнів з цього приводу. По-перше, якщо розраховуємо на поставки газу через ділянку Велке Капушани (Словаччина) і низькі ціни на нього влітку, то через неї не прокачати озвученого обсягу жодним чином. По-друге, хто і з якого дива вирішив, що Європа має для України такі обсяги спотового газу? Сумнівно. По-третє, оператору треба мати транзитну угоду для прокачування газу з Європи. І нарешті, як бути з угодою на транзит і поставки природного газу, яка підписана з «Газпромом»? Чи, бува, хто забув про принцип «Або бери, або плати»?!

Ніхто не забув, і всі хочуть як краще. В парламенті схвалили в першому читанні законопроект Юрія Кармазіна, який забороняє приватизувати газотранспортну систему. Хто б сумнівався у тому, що хотіли як краще. Разом з тим постає резонне запитання: навіщо було забороняти й без того заборонене?

Змінами до Закону «Про трубопровідний транспорт» пропонується дозволити за рішенням уряду — реорганізація держпідприємств, НАК «Нафтогаз України», її дочірніх компаній, які здійснюють діяльність із транспортування газу магістральними та/або розподільчими трубопроводами і зберігають його в газосховищах. По суті, **запалили «зелене світло» корпоратизації держпідприємств, у тім числі, й «Укргазвидобування» та «Чорноморнафтогазу». Вона, як відомо, природно, виводить з-під контролю держави частину грошових потоків, де-юре — зберігає чиновницький контроль над власністю, а дефакто — передає функції володіння і розпорядження власністю акціонерам.** Якою мірою виводить, зберігає і передає і хто, власне, виступить у ролі акціонерів — це вирішуватиме уряд. А він, як відомо, схиляється до створення на базі ГТС газотранспортного консорціуму. Як на мене, хоч би якого вигляду набула організаційно-правова форма цього об'єднання, простий споживач газу й надалі буде залежний від його монопольного розподілу, перехресного субсидування і спекулятивного ціноутворення.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Мал. Василя **ФЛЬОРКА.**

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ-ЗВЕРНЕННЯ

Асоціації «Виноградарі та винороби України»

Президенту України Януковичу Віктору Федоровичу, Прем'єр-міністру України Азарову Миколі Яновичу

Шановний Вікторе Федоровичу!
Шановний Миколо Яновичу!

Ситуація, яка нині склалася на державних підприємствах, що спеціалізуються на виготовленні вина, спирту та лікеро-горілчаної продукції, просто жахлива. Більшість з них знаходяться в стані банкрутства, людям місяцями не виплачується заробітна платня, залежні від роботи цих підприємств населені пункти фактично занепадають. До того ж у ЗМІ постійно фігурують новини щодо конфліктних ситуацій навколо цих підприємств: «чорний спирт», доведення до банкрутства спиртових заводів, розкрадання землі тощо.

На нашу думку, єдиний шлях подолання існуючих проблем — це роздержавлення даних підприємств. Адже лише відкрита ринкова конкуренція та залучення приватного капіталу здатні забезпечити людям робочі місця, подолати економічний занепад на підприємствах та, врешті, змінити ситуацію в галузі на краще! До того ж роздержавлення підприємств, що виготовляють вина, лікеро-горілчані вироби і спирт, призведе до зменшення тіньового ринку алкогольної продукції і, відповідно, до наповнення державного бюджету України!

19 лютого 2012 року, Вами, Вікторе Федоровичу, було підписано Закон «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012—2014 роки». Цим законом фактично дозволено приватизацію підприємств, що виготовляють вина, лікеро-горілчані вироби і спирт.

Кабінету Міністрів України у тримісячний термін доручено розробити та привести у відповідність нормативно-правові акти та забезпечити перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому закону.

Однак закон не працює. Законодавство не змінено. З Переліку державних підприємств, що не підлягають приватизації, не вилучено підприємства вищезазначеної галузі та не приведено у відповідність підзаконні нормативно-правові акти. Це фактично блокує прийнятого закону!

Шановні Вікторе Федоровичу та Миколо Яновичу, Асоціація «Виноградарі і винороби України» звертається до Вас із проханням взяти під особистий контроль дії виконавчої влади України, а саме Кабінету Міністрів України, Фонду держмайна України, Міністерства агропромислового комплексу та продовольства України задля забезпечення виконання прийнятого закону, адже сьогодні від їх дій залежить доля цілої галузі та мільйонів людей, які в ній працюють!

З повагою, директор АВВУ С. МИХАЙЛЕЧКО.

За в'їзд у... парки автомобілів столична влада братиме плату

Перший заступник голови КМДА Олександр МАЗУРЧАК (на знімку внизу) на засіданні Громадської гуманітарної ради оприлюднив намір адміністрації: запровадити плату за в'їзд для приватних авто на територію Гідропарку, Труханового острова та 36 інших, які є зонами відпочинку та рекреаційними.

Його аргумент: у КМДА бракує коштів для облаштування в зелених зонах інфраструктури, а також автостоянок. У такий спосіб пан Мазурчак хоче поліпшити городянам... умови відпочинку...

Що за напасть — столичні начальники такого штибу! Невже вони насправді «забули», що парки — не місце для автомобіля? До речі, на входах до багатьох із них з радянських часів установлено знак: «В'їзд заборонено». Щоправда, поряд — шлагбаум, через який, заплативши 20 грн., чимало машин прямують і на пляжний пісок, і прямісінько до води. Деякі жлоби навіть миють свої авто, не відходячи від неї.

Редакція попросила голову Дніпровської районної організації Політичної партії «Зелені» Андрія ЯЩЕНКА **(на знімку праворуч)** прокоментувати намір КМДА. «Будь-яка зелена чи рекреаційна зона — не для машин, — сказав він. По паркових доріжках мають прогулюватися люди, бігати й гратися діти — так, щоб мами не боялися, що на них наскочить авто. Крім того, Київ міг би стати містом з найчистішим довкіллям, оскільки тут працює обмежена кількість підприємств. Але... 80% шкідливих викидів в атмосферу — це вихлопні гази автомобілів.

Щодо парків, то машини в них уже нині гасають, як заманеться: навіть не пішохідними доріжками, а зеленими зонами, і чадять вони під ніс відпочивальникам. Наші градоначальники мають намір ощасливити городян, створивши «умови»: спочатку з власників авто зберуть гроші, а вже потім за них... спорудять стоянки. Якими дорогами автомобілі діставатимуться до пляжів — по головах відпочивальників?

Приміром, у Гідропарку трава залишилася ще тільки там, куди неможливо заїхати машиною. А пішохідна бетонна доріжка вздовж найкращого в місті Золотого пляжу, споруджена в радянські часи, перетворилася на вулицю з пожвавленим автомобільним рухом...

Так, питання проїзду до віддалених районів парків потрібно розв'язувати, але не в такий варварський спосіб. Пріоритетом тут має бути зручність не для автомобілістів, а для киян, котрі із загазованого міста приходять дихати свіжим повітрям у парки. Звичайно, ми, «зелені», всіма можливими способами боротимемося проти такого рішення КМДА, залучивши також киян, право яких на відпочинок нахабно обмежується».

Від редакції. Пан Мазурчак, звертаючись до членів Громадської гуманітарної ради, зазначив: якщо вони підтримають цю ідею, то питання буде винесене на розгляд Київради. Сподіваємося, у тих і в інших не забракне здорового глузду, аби її не підтримати.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Простий споживач газу й надалі буде залежний від його монопольного розподілу

Авіакомпанія «Українські вертольоти»: «Ми там, де потрібна допомога!»

Гелікоптер авіакомпанії «Українські вертольоти» у складних погодних умовах перевіз пораненого бортового перекладача капітана українського миротворчого контингенту в Демократичній Республіці Конго Сергія В. з аеропорту Бені в аеропорт Гома. Миротворець отримав поранення в ногу під час скидання листівок вертольотом Мі-24 у районах розташування антиурядових угруповань. Завдяки оперативному транспортуванню життю Сергія В. нічого не загрожує.

Командир повітряного судна «Українських вертольотів» Геннадій Багрій особисто займався транспортуванням пораненого. «21 березня о 13.30 керівництво місії ООН повідомило, що на аеропорт Бені везуть пораненого миротворця. У мінімально стислий термін техніки підготували вертоліт. Уже за 15 хвилин ми піднялися в повітря й полетіли до аеропорту Гома. На борту вертольота лікар, який перебував біля хворого, поставив йому крапельницю і стежив за станом його здоров'я», — розповів Багрій.

За словами другого пілота Володимира Пересунька, через складні погодні умови переліт міг не відбутися. «Сильний вітер і дощ робили його практично неможливим. Ми свідомо пішли на ризик, щоб урятувати життя людині», — зазначив Пересунько.

Геннадій Багрій підкреслив, що всі члени екіпажу спрацювали злагоджено й, незважаючи на складні погодні умови, вертоліт приземлився в Гомі за годину п'ятнадцять хвилин. «До вертольота одразу під'їхала машина «швидкої допомоги» миротворчого контингенту ООН. Хоча капітан і втратив багато крові, його стан нині стабільний» — розповів Багрій.

Керівник авіаційної групи «Українських вертольотів» у ДР Конго Іван Жерелін підкреслив, що обстановка в країні стабільна, але трапляються прояви агресивних дій з боку антиурядових угруповань. «Ми постійно взаємодіємо з керівництвом місії ООН у ДР Конго. Усі польоти виконуються лише за наявності дозволу від служби безпеки місії та за суворо встановленими маршрутами і висотами, обходячи заборонені зони. Це забезпечує щасливе завершення всіх польотів», — розповів він.

У свою чергу офіцер із зв'язків із громадськістю та пресою авіаційної бригади ВПС Індії, до складу якої входить 18-й окремий вертолітний загін ЗС України, майор Рвехан Шарма Шекхар, зазначив, що робота українських миротворців у ДР Конго заслуговує на високу оцінку: «Українські офіцери вирізняються старанністю, дисциплінованістю й високою мораллю. Складно переоцінити їхню участь у миротворчій місії ООН як стабілізаційного чинника в ДРК», — заявив він.

Що стосується цивільної авіації, то Шекхар зазначив, що цивільні перевізники, особливо Авіакомпанія «Українські вертольоти», забезпечують надійні перевезення в непростих військових і географічних умовах ДРК. «Персонал «Українських вертольотів» зарекомендував себе з найкращого боку, а безвідмовна авіаційна техніка завжди ставиться у приклад як зразок надійності й безпеки. Варто також підкреслити, що цивільна авіація працює в районах із високим ступенем безпеки й на висотах, що унеможливлюють інциденти, один з яких стався з Мі-24», — пояснив Шекхар.

Авіакомпанія «Українські вертольоти» працює в ДР Конго в рамках місії ООН MONUC/MONUSCO з лютого 2010 року. За цей час гелікоптери компанії перевезли понад 14 тисяч миротворців ООН, пасажирів і поранених, доставили більш як дві тисячі тонн гуманітарних та інших вантажів. Наразі в ДР Конго разом із миротворчим контингентом України працюють чотири цивільні повітряні судна «Українських вертольотів».

Фото надані авіакомпанією «Українські вертольоти».

Екіпаж вертольота, що перевозив пораненого** (зліва направо): **другий пілот Володимир Пересунько, бортінженер Олексій Овчарук, командир повітряного судна Геннадій Багрій, бортпровідник Сергій Пилипенко.

У НОМЕР

За оцінку ГТС боротимуться три фірми

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Згідно з обраною процедурою двоступінчастих торгів, до участі в другому етапі було допущено три компанії: ТОВ «Бейкер Тіллі Україна ЕК» (Київ, Україна, ціна пропозиції 4 100 тис. грн.), компанія «Дафф енд Фелпс» (Нью-Йорк, США, ціна пропозиції 4 400 тис. грн.) і ТОВ «Ернст енд Янг» (Київ, Україна, ціна пропозиції 5 920 тис. грн.).

Заступник голови правління НАК «Нафтогаз України» Вадим Чупрун, зокрема, зазначив, що «необхідно знати, скільки коштує наша унікальна система з її транспортними можливостями для того, щоб визначитися з ефективною моделлю її використання».

Перший етап конкурсних торгів на закупівлю послуг з оцінки вартості активів системи магістрального трубопровідного транспорту газу України, у тому числі підземних сховищ газу й об'єктів інфраструктури, відбувся 27 лютого.

Росія посилює свою присутність у Придністров'ї

Указом президента РФ віцепрем'єра Дмитра Рогозіна призначено спеціальним представником Росії з Придністров'я.

У Кишиневі й Тирасполі порізному поставилися до цієї новини з Москви.

МЗС Молдови з подивом сприйняв це призначення. Кишинів уважає, що рішення президента Дмитра Медведєва «безпосередньо стосуються Молдови й Придністров'я», регіону, що є частиною суверенної держави. Такі рішення, відповідно до міжнародного права, мають погоджуватися з молдовською стороною дипломатичними каналами.

У свою чергу, знову обраний глава Придністров'я Євген Шевчук привітав рішення Кремля й думає, що призначення Дмитра Рогозіна представником Росії в Тирасполі «дозволить підвищити рівень і якість захисту прав і інтересів громадян РФ, які проживають у Придністров'ї».

Поява указу Президента РФ опублікована водночас з обранням президента Молдови Ніколає Тімофті, який головним пріоритетом країни проголосив інтеграцію в ЄС, зближення з Румунією, виведення російських військ з Придністров'я й неможливість Кишинева стати частиною Євразійського Союзу.

У Придністров'ї сьогодні дислокуються російські війська. Бойовий склад російського контингенту — це два окремі мотострілкові батальйони, батальйон охорони, вертолітний загін, кілька підрозділів забезпечення. Усього чисельність російського угруповання — 1000 військовослужбовців.

Варто зазначити, що біля кордонів Молдови на території Румунії дислокуються три військові бази НАТО. У вересні 2011 Бухарест оголосив про свою згоду розмістити на своїй території ракети-перехоплювачі, які стануть частиною натовської ПРО в Європі. Очікується, що ПРО стане на бойове чергування в 2015 році.

Призначення Дмитра Рогозіна на спецпредставником Москви у Придністров'ї — гучний, але не більше, аргумент Москви в розв'язанні проблеми мирного врегулювання відносин Кишинева та Тирасполя. По суті, це один з перших фактів, що свідчить, що новий президент Росії Володимир Путін на пострадянському просторі збереже принцип «батога й пряника», втручання у внутрішньополітичні справи суверенних держав.

Дмитро Рогозін на посаді віце-прем'єра уряду курирує військово-промисловий комплекс Росії й відомий своїми імперськими та шовіністичними заявами. Він навряд чи зможе налагодити діалог між Кишиневом і Тирасполем і буде прихильником конфронтаційного розв'язання придністровської проблеми.

Призначення Дмитра Рогозіна на спецпредставником Кремля у Придністров'ї напряму зачіпає інтереси Києва. Схоже, Україну намагаються витиснути з розв'язання проблеми, що напряму торкається безпеки її південно-західних кордонів. Адже достатньо іскри, щоб тліючий політичний і воєнний конфлікт розгорівся з новою силою із залученням країн НАТО, Росії, і ... України.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Позиваються з УЄФА

Комітет захисту конкуренції та прав споживача Польщі кличе до суду УЄФА. Цю організацію звинувачують у порушенні польського законодавства під час продажу квитків на Євро- 2012.

За даними газети «Жечпосполіта», польські захисники прав споживача ставлять під сумнів кілька десятків положень регламенту продажу квитків, за якими футбольні чиновники не несуть відповідальності у разі виникнення проблем під час продажу квитків.

Зокрема, оскаржують положення про те, що УЄФА не відповідає за подану через «всесвітню мережу» невірну інформацію, за технічні проблеми з Інтернетом та відсутність можливості у клієнта зв'язатися з цією організацією. Більше того, захисники прав споживачів вважають, що деякі технічні проблеми можуть виникнути саме з вини Європейської футбольної асоціації.

Свої претензії вони виклали у позовній заяві.

Комітет вважає неправомірним регулювання перебування вболівальника на матчі положеннями регламенту стадіону, з яким споживач не має змоги ознайомитись у момент купівлі квитка. Виступає також проти права стюартів чи вартових порядку без пояснення причин пересадити глядача на інше місце на трибунах, адже воно може виявитись менш зручним.

Не подобається комітету і те, що будь-які претензії власника квитка до Асоціації можуть розглядати лише у швейцарському суді (у місті Ньйон). Натомість, коли ініціатором розгляду справи виступає УЄФА, то вона має вибір — між судом за місцезнаходженням свого офісу та польським судом.

Позов комітету до УЄФА розглядатиме Суд захисту конкуренції і споживача у Варшаві. Цікаво, що перше засідання у справі відбудеться 22 червня 2012 року, тобто вже під час чемпіонату.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Викрадену ікону повернули музею

В експозицію Національного музею імені Андрея Шептицького у Львові повернули викрадену 1984 року ікону «Хрещення Ісуса у річці Йордан». Фонд «Одигія» Інституту східнохристиянської культури у місті Гаага викупив український раритет у зарубіжного колекціонера і за сприяння Міністерства культури України повернув законному власникові.

21 ікона XVI ст. потрапила до львівського музею з церкви села Либохора Турківського району Львівської області 1914 року як частина іконостасного ансамблю. Нині для повноти не вистачає ще ікони «Благовіщення», що її також було викрадено 1984 року. Тож під час реконструкції іконостасу залишили білу пляму, сподіваючись, що цей раритет теж повернеться. Нинішній розшук увінчався успіхом, бо інформацію про втрати вчасно довели до правоохоронців, мистецького та дипломатичного середовища. Зображення та опис втрачених в 1984 році ікон були опубліковані у каталозі культурних цінностей, викрадених з музеїв та культових споруд. Повернути ще потрібно понад сто матеріальних цінностей.

«Подія є знаковою, бо разом з нами радіє і той іконописець, який написав «Хрещення Ісуса в річці Йордан», і жителі села Либохора, чиї предки століттями молились до ікони і благали в Господа милосердя», — подякував усіх голова Львівської обради Олег Панькевич.

Богдан КУШНІР.
Львів.

На знімку: під час презентації повернутої ікони «Хрещення Ісуса у річці Йордан» у Національному музеї у Львові.

Фото Євгена КРАВСА.

Міліціонер–миротворець: як з райвідділу потрапити у гарячу точку

Усі ті українські міліціонери, які хочуть стати миротворцями і служити у місіях ООН, зараз проходять відбір у спеціальному миротворчому центрі Національної академії внутрішніх справ України. Цього року у наших правоохоронців є шанси потрапити до дев'яти країн: Конго, Кот-д'Івуару, Судану, Ліберії, Східного Тимору, Косово, Киргизії, Сербії і Кіпру. Подивитися, як зі звичайних міліціонерів обирають найкращих, у центр, розташований під Києвом, вирушили й кореспонденти «Голосу України»

Ксенія Мацюта з Херсону** (ліворуч) **і Галина Шевчук з Вінниці** (праворуч) **теж мріють потрапити до однієї з місій ООН.

Перепустка у місію — знання іноземної, керування автомобілем, влучна стрільба

Керує підготовкою підполковник міліції Руслан Воробйов, який пройшов не одне миротворче відрядження. За його плечима дві місії у Косово (2004—2005, 2005—2007) і одна в Ліберії (2009). «Цього разу у нас 105 кандидатів. Як свідчить досвід, з них випробування пройде приблизно половина. Минулого року лишилося 55 із 130», — каже підполковник. І це не дивно, адже відбір проводиться за досить жорсткими правилами. Передусім — досвід роботи, також треба «на відмінно» знати іноземну мову (англійську чи французьку). Причому просто якесь посвідчення про «відсиджені» курси тут не проходить. Необхідно продемонструвати викладачам, що справді вільно володієш іноземною, написати цілу низку непростих тестів. «Часто кандидати, які сюди приїжджають, тільки думають, що знають мову», — резюмує Руслан Воробйов.

Утім, це лише перше випробування. Потім претенденти мають довести, що вміють керувати повнопривідним автомобілем. До речі, щоб екзамен був максимально наближеним до польових умов, машина для тренувань така само, яка використовується у місії, спеціально привезена з Косово. І наостанок перевіряють рівень вогневої підготовки. Якщо кандидати «на відмінно» складають усі ці іспити, то на них чекає ще місяць тренувань, а потім ще один іспит — цього разу майбутніх миротворців перевірятиме спеціальний представник ООН. Проте, за словами Руслана Воробйова, рідко трапляється так, щоб представник Об'єднаних Націй «бракував» відібраних нашим центром кандидатів.

Сергій Деркач готується до «автоіспиту».

Загалом, коли спостерігаєш за тренуванням, складається враження, що потрапляєш у голлівудський блокбастер, де навколо стріляють, бігають, вчаться майстерно керувати миротворчим автомобілем. Причини такого вимогливого ставлення зрозумілі — ті, хто пройдуть випробування, потрапляють до країн, у яких нещодавно завершилися війни, де життя починається з чистого аркуша. Про безпеку і комфорт там не йдеться.

Після дисертації — у відрядження

«Для новачків — це, звичайно, стрес», — розповідає про своїх підопічних Руслан Воробйов і знайомить нас з 26-річною Оленою Клименко з Чернігова. Кілька тижнів тому вона захистила кандидатську дисертацію, а тепер хоче продовжити кар'єру у місії ООН у гарячих точках і там допомагати боротися з нелегальною торгівлею зброї. Саме цієї теми стосувалося її наукове дослідження, яке тепер вона хоче застосувати на практиці.

А ось Володимир Герасименко на таких зборах не вперше. Він уже має досвід участі в місіях у Анголі, Косово, Судані, Східному Тиморі. На запитання: «Чи складно подолати випробування?» відповідає: «Для мене великих труднощів тут немає, бо свого часу я закінчив факультет іноземних мов і маю досвід роботи у місії на керівних посадах. Наприклад, в Анголі я був спостерігачем, виконував обов'язки адміністративного офіцера при регіональному штабі. У Косово — у спецпідрозділі черговим перекладачем. У Судані — радником, командиром станції. У Східному Тиморі — радником з питань кадрового забезпечення у їхньому міністерстві». На запитання кореспондента: «Як родина ставиться до таких частих відряджень?» відверто каже: «Складно. З 1997 року, коли у мене народився син, я часто бував у місіях. Але ж є відпустки до 24 днів, 3—4 рази на рік можна додому приїхати».

Не вистачає сертифіката

Проте є у міліціонерів-миротворців і проблеми. Як розповів ректор Національної академії внутрішніх справ Валентин Коваленко **(на знімку праворуч)**, центр ще не пройшов сертифікацію ООН. «Коли академію відвідував Прем'єр-міністр України Микола Азаров, ми порушили це питання, — розповів ректор і додав: — Якщо у нас буде такий дозвіл, ми зможемо забезпечити присутність наших співробітників у будь-якій країні світу, як роблять це у Європі, Росії, США. Наприклад, у РФ є сертифікований центр, який у будь-яку хвилину готовий відправити своїх миротворців до гарячих точок. Чим ми гірші? Якщо уряд нас підтримає, повірте, ми не підведемо!»

Незважаючи на те, що триває робота з сертифікації Організацією Об'єднаних Націй, у Спеціальному миротворчому центрі МВС України продовжують працювати і готувати миротворців. На думку ректора академії, політична нестабільність і громадські заворушення, які нині охоплюють дедалі більше країн світу, зумовлять необхідність збільшення кількості миротворців, і Україна має брати у цьому процесі активну участь.

Тетяна ПАСОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ДО РЕЧІ

За майже 18 років близько трьох тисяч працівників міліції та військовослужбовців внутрішніх військ взяли участь в операціях із підтримання миру в різних країнах.

Керівник центру Руслан Воробйов показує приклад підлеглим.

Кандидати у миротворці готуються до чергового випробування.

Коли спостерігаєш за тренуванням, складається враження, що потрапляєш у голлівудський блокбастер

23 березня. Київ. На станції Дарниця відкрито тренажерний центр для навчання локомотивних бригад електропоїздів «Hyundai Rotem».

19 березня. Росія. Президент України Віктор Янукович узяв участь у засіданні Міждержавної ради Євразійського економічного співтовариства.

20 березня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом Російської Федерації в Україні Михайлом Зурабовим.

24 березня. Київська область, Копачів, Міжнародний турнір з історичного фехтування «Витязь Київського Дитинця».

21 березня. Верховна Рада України взяла за основу проект постанови про заходи з реалізації рекомендацій і вимог Парламентської асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні».

25 березня. Вінниця. Матч завершального туру I етапу Чемпіонату України з волейболу (Суперліга) серед жіночих команд за участю ВК «Кряж-Медуніверситет» (Вінниця) і ВК «Континіум-Волинь-Університет» (Луцьк) виграли гості майданчика з рахунком 3:1.

22 березня. Чернігівська область. Стрільби в рамках підготовки підрозділів протиповітряної оборони 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України, які залучатимуться до забезпечення безпеки проведення Євро-2012, на полігоні 1-ї окремої танкової бригади в смт Гончарівське.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, прес-служби Президента України, Укрінформу та УНІАН

У лютому середня ціна цукру у виробників становила 5,29 гривні за кілограм — порівняно з серпнем 2011-го знизилася на 21,9 відсотка *(Мінагропрод)*

Імпорт риби всіх видів за січень—лютий сягнув майже 70,3 тисячі тонн — на 29,1 відсотка більше, ніж за відповідний період 2011-го. Зокрема, з Норвегії надійшло 3,4 тисячі тонн свіжої та 24,3 тисячі тонн мороженої риби. Найбільшими постачальниками рибного філе були Ісландія та В'єтнам *(Мінагропрод)*

Хлібу заміни немає

У владних кабінетах намагаються відвернути «соняшникову експансію»

НАМІРИ

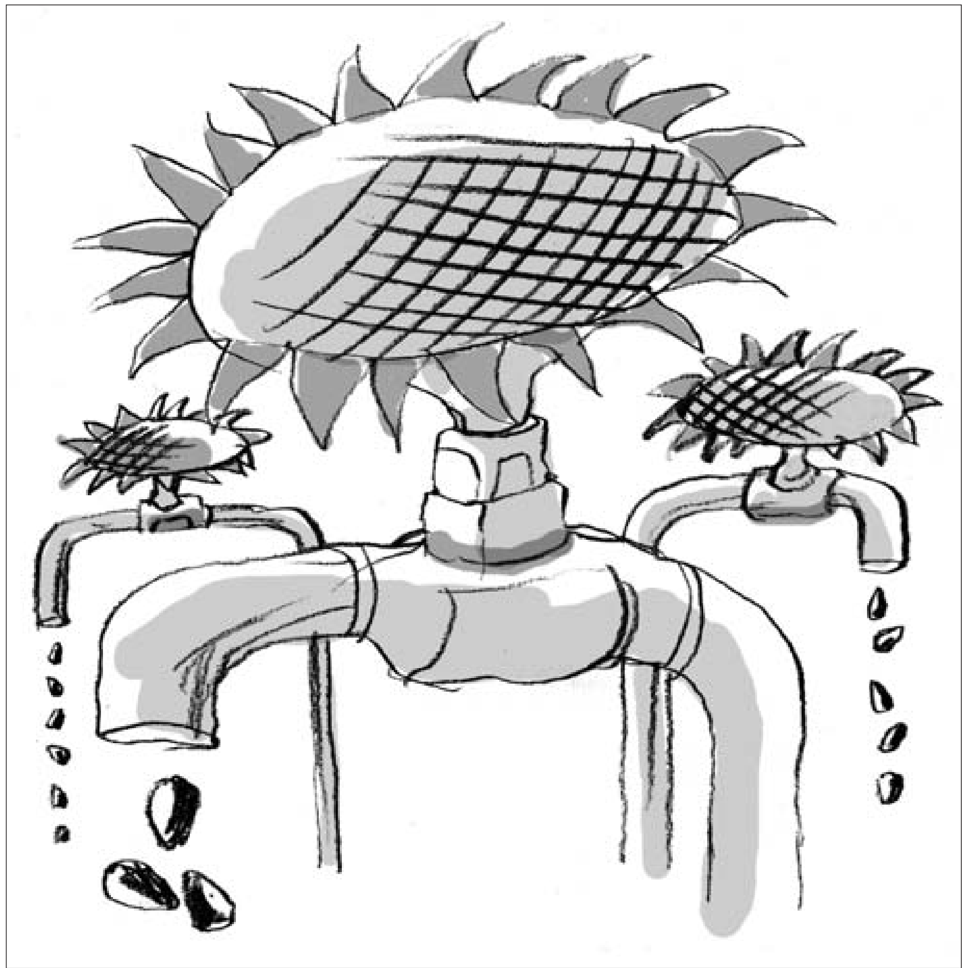
Схоже, головним клопотом весняної посівної для місцевої влади на Херсонщині стане навіть не сприяння в пошуку пільгових кредитів чи «вибивання» бюджетних компенсацій за озимі, загиблі під час осінньої посухи. А спроба відвернути аграріїв від багаторічної практики засівати поля соняшником. Оскільки з 612 тисяч гектарів озимих у південному степу зійшли тільки 412,8 тисячі га, до ярового клину зненацька додалося двісті тисяч гектарів. І в аграріїв, котрі на них господарюють, виникає спокуса піти найлегшим шляхом: не купувати на засів елітну кукурудзу чи пшеницю (вона, до речі, почала стрімко дорожчати), а закинути в ниву те, що завжди під рукою — насіння соняшнику, якого в засіках залишилося багато ще з минулого щедрого року.

Але в такому разі й регіон, й самі землероби можуть втратити більше, ніж надбати. За попередніми даними Головного управління агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації, в області соняшниковий «клин» і без того виходить другий за площею: ним сільгосппідприємства планують засіяти 252 тисячі гектарів, тоді як озимої пшениці після посухи 2011 року маємо всього 376 тисяч гектарів, сої буде 91,8 тисячі гектарів, а ярої пшениці — взагалі не більш як 1,8 тисячі га. До того ж використання соняшникового насіння, зібраного на тому чи сусідньому полі торік, на богарі дасть 7—8 центнерів з гектара. Якщо ціни впадуть, застерігають у владних кабінетах, продаж врожаю дасть змогу хіба що заплатити за пальне, оренду паїв та з робітниками сяк-так розрахуватися — на розвиток нічого не залишиться.

Щоб відвернути такий сценарій, влада вдається до нестандартних кроків — агітує за використання альтернативних культур, заохочує бізнесменів до укладання з виробниками ф'ючерсних контрактів саме на врожаї сорго та кукурудзи тощо. Голова Херсонської облдержадміністрації Микола Костяк якось навіть публічно пообіцяв, що **аграрії, котрі вирощуватимуть соняшник на зрошуваних землях, можуть не розраховувати на бюджетну компенсацію плати за використану воду. Враховуючи, що вартість поливу гектара угідь у нас сягає тисяч гривень за сезон, погроза серйозна. Та чи вистачить у регіональних чиновників законних повноважень для подібних рішень?**

«Не можу не погодитися, що в пропозиції голови облдержадміністрації є раціональне зерно. Систему зрошення, на розбудову якої за радянських часів витратили мільярди державних рублів, треба використовувати тільки для вирощування найпотрібніших культур, які для краю та держави мають стратегічне значення — зернові та люцерна для годування худоби.

А соя чи той самий соняшник для господарств мають суто «комерційне» значення: за Союзу голова колгоспу, котрий на зрошуваних землях соняшник висаджував, міг і партквитка позбутися, — розкладає аргументи по поличках голова Херсонського облводгоспу Єгор Коваленко. — Але ні облводгосп, ні виконавча влада на місцях не мають повноважень вирішувати, кому надавати компенсацію за воду та дизпаливо для роботи зрошувальних установок, а кому ні — порядок таких виплат щорічно визначається окремою постановою Кабінету Міністрів». Цьогоріч такої постанови ще не було, хоча гроші на компенсації у сумі 50 мільйонів гривень у державному бюджеті закладені».

Вирощуванню за стандартною технологією на полях одних і тих же культур, котрі не потребують великих вкладень та забезпечують стабільний прибуток, але знижують родючість ґрунтів, мали б завадити зміни до Закону «Про землеустрій». Згідно з цим документом, з 2013 року землевласникам та орендарям треба буде в обов'язковому порядку розробляти еколого-економічні обґрунтування сівозміни. Законодавчі «перестороги» покликані покласти край зловживанню соняшником та ріпаком. Однак на Херсонщині і цей механізм спрацює лише частково. Адже зобов'язання стосуватимуться господарств, які мають у своєму розпорядженні понад сто гектарів ріллі. Тоді як в нашій області з 1266 сільгосппідприємств такі площі обробляє лише половина з них. Інші ж виживають на жалюгідних клаптиках у кілька гектарів — структурування аграрного бізнесу в Таврії просто ще не завершилося, і вчити працювати на землі цивілізовано треба буде ще багато років, а не тільки напередодні весняної посівної.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Плюс кукурудза, мінус гречка

Якщо вірити Мінагропроду, площі під ярової пшеницею цього року буде розширено на 23,1 відсотка — до 350 тисяч гектарів, під яровим ячменем — на 23,5 відсотка (до 3,2 мільйона).

У міністерстві також очікують, що в Україні засіють кукурудзою 5 мільйонів гектарів, що на 37,9 відсотка більше порівняно з 2011 р., вівсом — 330 тисяч (на 13,1 відсотка більше), горохом — 320 тисяч (на 15,1 відсотка), просом — 200 тисяч га (на 22 відсотки більше).

Водночас посіви гречки скоротяться на 1,1 відсотка — до 300 тисяч гектарів, під рисом — залишаться на рівні минулого року й становитимуть 29,7 тисячі. Площі під соняшником цього року, вважають у міністерстві, поменшають на 1,3 відсотка — до 4,5 мільйона гектарів.

Віталій **ОСОКОРСЬКИЙ.**

СИТУАЦІЯ

У хлівах бичків не видно:

Якщо вважати ціну 45 — 55 гривень за кілограм телячої чи яловичої вирізки низькою, то нині доволі вдалий час саме для таких покупок. Продавці скаржаться: в піст продаж м'яса дещо скоротився, тому й доводиться трохи зменшувати ціни, інакше можна залишитись із простроченим товаром на руках. Коли порівняти із середніми цінами протягом року, то теперішні знижки не такі вже й помітні. Кілька гривень на одному кілограмі навряд чи серйозно впливають на попит і пропозицію. Втім, навіть таке здешевлення протримається недовго. Продавці не втрачають надії, що вже за кілька тижнів напередодні Великодніх свят ціни стрімко підуть вгору.

Немає у дворі — не буде й на продаж

Але куди цінам зростати? На одній із останніх нарад аграрії краю обговорювали переважно проблеми посівної, проте голова облдержадміністрації Василь Ядуха не забув нагадати сільгоспвиробникам і про ціни на їхню продукцію. Зокрема, зазначив, що вартість свинини на ринках області на дві-три гривні вища, ніж у середньому по країні. Та й яловичина, на його думку, мала б коштувати не більш як 40 — 42 гривні за кілограм. Втім, навіть за теперішніх «дешевих» цін про таке не йдеться. А в моменти підвищеного споживчого попиту вартість тієї самої яловичини доходила і до 70 гривень за кілограм.

Щоправда, протриматись на такій висоті довго не вдалось, бо гаманець середньостатистичного споживача не такий вже й безмежний. Тому продавцям доводиться бути доволі чутливими до всіх тенденцій, аби не переступити межу між прибутками і збитками. Однак більшість швидше готова повірити в те, що ціни підніматимуться, а не падатимуть.

Пані Галина за м'ясним прилавком на продуктовому ринку обласного центру стоїть вже не перший рік. Так склалось, що традиційно спеціалізується на продажу саме яловичини. Разом із чоловіком вони не лише торгують, а й самі купують худобу у сільського населення і доставляють товар на міський ринок. Тільки-но відбувається стрімке зростання ціни, саме таких, як вона, починають називати спекулянтами та хапугами, що наживаються на людях. Мовляв, у селянина скуповують задешево, а на базарі продають занадто дорого, і при цьому самі отримують шалені надприбутки.

Усі подібні твердження пані Галина сприймає з посмішкою. Їх невеликий родинний бізнес і справді дає заробіток, бо інакше, хто б ним займався. Але хіба можна всерйоз говорити про те, що саме такі перекупники і продавці встановлюють свої правила на ринку? Вони — таке ж невеличке коліщатко у доволі складному, але, на жаль, так і невідлагодженому механізмі, що зветься тваринницькою галуззю. А тому разом із споживачами змушені підкорятись всім його правилам.

Рік	Виробництво м'яса (тис. тонн)
1995	107,4
1996	96,8
1997	94,1
1998	80,1
1999	80,1
2000	74,3
2001	78,5
2002	80,0
2003	77,7
2004	69,2
2005	48,1
2006	47,5
2007	48,8
2008	45,5
2009	42,0
2010	48,0
2011	72,5

Нині, приміром, діють такі: купити худобу в господаря стає дедалі важче. І це при тому, що якраз навесні у хлівах масово мали б з'являтись телята. Ще кілька років тому їх з готовністю віддавали перекупникам. Тепер в пошуках за таким товаром доводиться наїздити не один десяток кілометрів по різних селах. А все через те, що корів стало набагато менше, то де ж взятись телятам?

Хоч як це прикро визнавати офіційній статистиці, а лише в січні—лютому загальне виробництво в господарствах населення знизилось майже на п'ять відсотків. Зрозуміло, що цієї пори, коли не збирають урожай з грядки і традиційно до найнижчої планки падають надої молока, мова йде в основному про м'ясне виробництво. А точніше — про його падіння.

На фермах району жодної корови

Загалом на початок березня в області в усіх категоріях господарств налічувалося близько 279 тисяч голів великої рогатої худоби, що майже на відсоток (тобто на 2,7 тисячі!) менше від торішніх показників. Відсоток, здавалося б, зовсім невеликий, і на нього можна не звертати уваги, якби мова не йшла про стабільні багаторічні тенденції до скорочення. Тільки за останній рік кількість корів зменшилась на чотири відсотки, свиней — на дев'ять. То з якого дива така продукція мала б дешевшати?

Є ще одна цифра. Протягом тих самих двох місяців господарствами всіх категорій було вироблено понад 14 тисяч тонн м'яса в живій вазі, і це більше, ніж торік. Та неважко здогадатись, що такий приріст відбувся не так за рахунок розширення виробництва, як через... його зменшення — худоба банально пішла під ніж.

Багато років поспіль вели мову про те, що, скажімо, у Новоушицькому районі постійно зменшується поголів'я. Тепер дійшли до того, що у всіх сільгосппідприємствах району утримується заледве сто голів худоби, причому немає жодної (!) корови. На весь Ярмолинецький район є аж дві ферми із великою рогатою худобою, а в резуль-

Рік	Велика рогата худоба		Свині
	усього	у т.ч. корови	
1995	1020,0	390,5	678,6
1996	933,4	382,9	669,3
1997	862,2	363,2	602,1
1998	743,7	335,6	524,1
1999	680,0	316,3	540,8
2000	598,7	289,7	542,4
2001	558,4	278,8	498,4
2002	563,7	280,0	512,0
2003	523,6	262,9	520,6
2004	445,0	242,8	427,1
2005	394,9	224,0	330,6
2006	380,7	213,2	333,2
2007	364,0	196,1	359,2
2008	325,1	183,2	296,5
2009	303,7	168,9	265,2
2010	284,7	160,8	316,9
2011	269,2	156,9	330,9
2012	271,0	153,0	264, 0

Поголів'я худоби в Хмельницькій області на 1 січня (тис. голів)

Продавцям доводиться бути доволі чутливими до всіх тенденцій, аби не переступити межу між прибутками і збитками

Марокко далеко, й морока

ВТРАТИ

Молочні компанії, які втратили вигідний російський ринок, продовжують зазнавати істотних збитків. Загалом переробні підприємства недоотримують по 10 — 15 мільйонів доларів (!) на місяць. Термінова переорієнтація потужностей на випуск — замість сиру, що став малозатребуваним, — вершкового масла й сухого молока — розрада слабка, справа ця, звичайно, не така прибуткова.

І це проблема не тільки вітчизняних молочних магнатів, як може здатися на перший погляд. Заводи вже знижують закупівельні ціни на молоко від сільгоспвиробників, аргументуючи це втратою ринків збуту для готової продукції. Немає куди продавати сир, отже, відпадає потреба в заготовці великих обсягів сировини для його виробництва. Причому закупівельні ціни на молоко вже знизили багато переробних підприємств — не тільки ті, які втратили російський ринок.

А поради деяких експертів, у тім числі й Мінагропроду, про те, що українські молокозаводи можуть запросто врегулювати ситуацію, варто лише пошукати для себе інші закордонні ринки збуту, наприклад — у Марокко, у самих керівників підприємств викликають хіба що іронічну посмішку. По-перше, Росія під боком. По-друге,

історично так склалося, що український сир сусідам давно припав до смаку й до кишені. І, найголовніше, стільки нашого сиру, скільки з'їдала Росія, не купує ніхто.

Так, у січні, напередодні молочної війни, Україна експортувала 4,9 тисячі тонн сиру. Отож: із цієї кількості 4,3 тисячі пішло в Росію. Казахстан, який посідає з цього показника друге місце, купив у нас 500 тонн. Ще 100 тонн припадає на інші держави. Можна припустити, скільки таких країн, як Марокко потрібно, щоб стабілізувати ситуацію.

Галина КВІТКА.
Фото автора.

Куди поїде український «Російський» сир — питання залишається відкритим.

Змагатися із західними країнами нам буде важко

ТИМ ЧАСОМ

Навіть якщо всім українським підприємствам, яких «попросили» з Росії, дозволять залишатися на ринку сусідньої держави, вітчизняні сировари, найімовірніше, і надалі втрачатимуть там свої позиції. Річ у тім, що РФ на порозі вступу до Світової організації торгівлі. Прийнявши нові правила, Москві доведеться знизити мито для молочної продукції з країн Євросоюзу, багато з яких розглядають ринок РФ як дуже перспективний.

Справді, споживання сиру в цій державі майже втричі нижче від середньоєвропейського рівня — за інформацією «DairyNews», середньостатистичний громадянин з'їдає лише шість кілограмів цього продукту на рік. Водночас очікуване зростання добробуту росіян приведе до збільшення споживання білка, у тому числі й сиру.

Як продукт консервації молока, нині сир є чи не найперспективнішим об'єктом міжнародної торгівлі. Головним експортером сиру залишається Євросоюз, що постачає в інші країни 33 відсотки виробленої у себе продукції. За оцінками аналітиків,

у 2011-му ЄС вивіз 682 тисячі тонн сиру, це майже у вісім разів більше, ніж за той само період продала за кордон Україна.

Експорт європейського сиру постійно зростає: за останні два роки він збільшився на 17 відсотків — переважно за рахунок Росії.

Щодо наших інтересів, то ще зовсім недавно Україна втримувала лідируючі позиції за обсягами поставок сирів до РФ. Але в 2006 році Росія заборонила до себе ввезення нашої м'ясомолочної продукції. Лише деяким підприємствам після відповідних перевірок на якість було дозволено повернутися на сусідній ринок. Після цієї історії наша країна за обсягами реалізації сирів до РФ відкотилася на третю позицію — після Білорусі та Німеччини. Поки ще, зазначає «DairyNews», частки між імпортом і власним виробництвом у Росії розподіляються приблизно порівну — 51 і 49 відсотків відповідно. Але після того, як зовнішньоторговельні шлюзи СОТ буде відкрито, нинішня хвиля європейського імпорту стане дев'ятим валом не тільки для російських виробників, а й для українських сироварів, які все ще тішать себе надією закріпитися на молочному ринку РФ.

Валерій ДРУЖЕНКО.

де ж взятись дешевому м'ясу на прилавках

тати на сто гектарів сільськогосподарських угідь припадає менше однієї корови. Райони, де в господарствах загалом утримується всього по кілька сотень голів корів, перестали бути дивиною.

Коли наводяться такі приклади, здебільшого акцентується увага на проблемах молочного виробництва. Але якраз там ситуація почала потроху змінюватись.

«Молочні» гроші стали чи не найшвидшими у тваринницькому бізнесі, тому й почали з'являтись нові ферми з сучасними технологіями.

Зате відгодівельні комплекси тепер справжня дивина у селі.

От і виходить, що не відгодівельні комплекси, а дядьківські двори стали основним місцем виробництва м'ясної продукції для ринку. Але й там дедалі менше охочих відгодовувати, скажімо, бичка. Зате телят охоче скуповують новостворені молочні ферми. Адже давно стало зрозумілим, що завозити з-за кордону нехай і дуже породистих, але надто вже дорогих нетелей, невигідно. Гарна худоба коштує кілька тисяч євро за голову. А в своїх селах теля для нової ферми можна купити за 500 — 700 гривень, тому в деяких регіонах вони вже просто нарозхват.

Торік в області у населення було закуплено чотири тисячі телят, які згодом перетворяться на дійну череду. Поза сумнівом, для молочної галузі це обнадійливі тенденції. Але коли ж подібні спостерігатимуться і в м'ясній?

Ціни зростають швидше, ніж виробництво

Поки ми ведемо розмову з пані Галиною, вона обирає шматок гарної телятини:

— Ось свіжа, без жиру, дома відгодована — така коштує 55 гривень за кілограм. А як же дешевше, коли за кілограм живої ваги довелось заплатити 18 гривень. Між цими двома цифрами, начебто, і велика різниця. Але ж за кістки та ратиці стільки не запросиш. Тому на чомусь мусиш програвати, а на чомусь і заробляти...

Влітку телятина буде ще дорожча — не сезон. А скільки коштуватиме свинина, важко прогнозувати, бо хтозна, яких сюрпризів чекати від нашої такої непередбачуваної економіки. Але що, скажімо, зможе запропонувати ринку Славутський район, де на сто гектарів ріллі припадає аж ... 0,3 свині з агропідприємств? А у Старосинявському та Ярмолинецькому — від 2,4 до 2,9 голови на ті ж гектари. Навіть не дуже обізнаному в проблемах сільського господарства покупцеві зрозуміло, що це дуже скромні показники. Із таких не виростають смачні, а головне — дешеві шинки, відбивні та балики.

Навіть статистика зуміла помітити, що за два місяці нинішнього року середні ціни продажу аграрної продукції сільгосппідприємствами зросли на 14 відсотків. При цьому продукція тваринництва встигла подорожчати більш як на 20 відсотків. Такі темпи вражають набагато більше, ніж ті, що пов'язані з нарощуванням аграрного виробництва. І хоча б якими оптимістичними були офіційні звіти про стан справ у галузі, споживач може зробити свої висновки після чергового походу до м'ясних прилавків.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Фото Галини КВІТКИ.

ВРОЖАЙ

Весняно-польові роботи: пішла авіація. За нею — трактори

На Чернігівщині уже фактично розпочалися весняно-польові роботи. Провідні господарства регіону підживлюють озимину з повітря з використанням сільгоспавіації. Тепла погода вирівняла стартові умови для посівної і на півдні, і на півночі області. Тож сама посівна, швидше за все, розпочнеться у всіх районах одночасно.

Минула зима для місцевих аграріїв не видалася катастрофічною. Понад 90 відсотків посівів озимини, повідомив заступник начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Микола Колесников, у доброму та задовільному стані. А наявність вологи у ґрунті сприяє вегетації культур.

Зауважимо, що Чернігівщина збільшила озимий клин. За попередніми даними, площі посівів усіх сільгоспкультур під урожай 2012 року в області очікуються на рівні 1 мільйона 94 тисяч гектарів. Це на 19 тисяч гектарів більше від попереднього року. Основне розширення очікується за рахунок кукурудзи. Ця культура, як переконалися у селах, є однією з кращих і для посіву, і для пересіву, бо дає гарні врожаї в складних кліматичних умовах

Полісся. Так, у північному Ріпкинському районі її уже отримують по 84 центнери зерна з гектара. На думку доктора сільськогосподарських наук з Дніпропетровського інституту сільського господарства степової зони НААНУ Сергія Красненкова, ставка на кукурудзу є практично безпрограшним варіантом для Чернігівщини і з технологічної, і з маркетингової точок зору.

ДО РЕЧІ

Три чверті всієї техніки, що працює в аграрній галузі Чернігівщини, потребує заміни через відпрацювання амортизаційних термінів.

Оскільки великих проблем з продажем хліба не було, господарства змогли акумулювати значні кошти для посівної.

При цьому для проведення робіт сільгосппідприємства усе-таки взяли 110 мільйонів гривень кредиту. Щоправда, останнє могли собі дозволити із 1214 суб'єктів господарювання на селі лише 158 агроформувань. Інші або не мали застави, або «проштрафилися» перед банками.

Попри це, завдяки концентрації «хлібних» та кредитних коштів, вже придбано 33,2 тисячі тонн мінеральних добрив, що становить 84 відсотки від потреби. У господарствах області в наявності 8,8 тисячі тонн дизельного палива (107 відсотків від технологічної потреби на березень—квітень) та 2,5 тисячі тонн бензину (132 відсотки). Варто сподіватися, традиційне підвищення цін на пальне цього року буде для сільгосппідприємств не таким болючим.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 55 (5305)
ВІВТОРОК, 27 БЕРЕЗНЯ 2012

Від «Спецоперації «Санація» або Чому Європейський Суд

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Жарти з незалежністю суду є неприпустимими, про що красномовно свідчить одне з останніх рішень Європейського Суду з прав людини — від 6 жовтня 2011 року у справі «Агрокомплекс» проти України». Втручання органів влади у судовий процес зумовило визнання Європейським Судом факту порушення параграфа 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Протоколу 1 до Конвенції, а державі Україна заявлено рекордну суму справедливої сатисфакції — 179 119 430 євро!», — цитує А. Ярему прес-служба Верховного Суду України. Тож мета нашої публікації — нагадати, які саме «жарти» вітчизняної Феміди та які дії представників державної влади призвели до такого рішення Європейського Суду, та спробуємо застерегти від можливого повторення аналогічних «помилок». Тим паче що «Голос України» майже десять років тому аргументовано попереджав про невідворотність ухвалення саме такого рішення у справі «Агрокомплекс» проти України».

Про жарти, які нікого не насмішили

Отже, ще у 2002 році автор у статті «Спецоперація «Санація-2» («Голос України», 29 серпня 2002 року) писав: «Якщо судові органи України та владні органи глибоко і всебічно не розберуться в ситуації, кредитор буде змушений для відновлення справедливості звернутися на підставі статті 1 Протоколу № 1 Європейської Конвенції з прав людини до Європейського Суду. І коли сьогодні ще є можливість повернутися до виконання підписаної у 1997 році та підтвердженої Арбітражним судом угоди між «Агрокомплексом» та «ЛиНОСом» і розпочати погашення боргу, то після втручання Європейського Суду цей борг може лягти важким тягарем на держбюджет, бо саме держава є гарантом дотримання прав в Україні».

На жаль, на той час державні чинники зігнорували це попередження, а фігуранти тієї статті у своїй відповіді, також опублікованій у «Голосі України», заявили, що позивач може тільки насмішити Європейський Суд. «Набагато простіше й ефективніше (а головне — з непорівнянно меншими трудовитратами) виряджатися в тогу «принижених і ображених» і голосити з приводу «порушених» прав. Не зрозуміло тільки, чому з такою легкістю автор статті прогнозує негативне для української держави рішення Європейського Суду (...) «Агрокомплекс», напевне, намагається налякати «ЛиНОС», «ТНК-Україна» і державу, та насправді може тільки насмішити Європейський Суд...», — йшлося у «спростуванні» («Правда і вигадки історії «Про санацію», «Голос України», 2 жовтня 2002 року), підписаному прес-службами ВАТ «ЛиНОС», ЗАТ «ТНК-Україна-інвест» та ПІІ «ТНК-Україна».

Нагадаємо також, що цією публікацією зазначені компанії не обмежилися та у 2003 році подали на редакцію газети та автора статті до суду, вимагаючи спростування оприлюднених відомостей, вибачення та стягнення з кожного із відповідачів по 238500 гривень за «моральну шкоду». І навіть на рівні місцевого та апеляційного судів отримали необхідне рішення та через Державну виконавчу службу почали домагатися стягнення згаданої фінансової компенсації. Аж поки ця справа не дійшла до розгляду у Верховному Суді України. Щоб завершити з цією паралельною історією, зазначимо, що судовий процес під умовною назвою «ТНК проти «Голосу України», пройшовши всіма щаблями судової системи, включно з Верховним Судом України, котрий повернув справу на новий розгляд, завершився лише наприкінці 2006 року — у зв'язку з відмовою «ТНК і Ко» від заявлених позовних вимог. Цим позивач начебто красиво вийшов з процесу, в якому так і не було доведено, що факти, викладені в опублікованих у 2002 році статтях «Спецоперація «Санація», «Спецоперація «Санація-2» та «Навіщо платити більше», не відповідають дійсності. А оскільки Європейський Суд з прав людини 6 жовтня 2011 року у справі про ті само події фактично підтвердив газетні публікації, то в науку нинішнім представникам української Феміди та влади нагадаємо, які саме «жарти» їхніх попередників стали підставою для ухвалення безпрецедентного рішення у справі «Агрокомплекс» проти України». Тим паче що в цій справі, як у краплині води, відбилися всі вади українського правосуддя.

Як переглядалося остаточне рішення

Європейський Суд у своєму рішенні констатує, що на початку 1990-х років компанія «Агрокомплекс» поставила на «ЛиНОС» 375 тисяч тонн нафти для переробки, однак підприємство натомість відвантажило власнику лише незначну кількість належних компанії нафтопродуктів. А основну їх частину на підставі урядової телеграми, підписаної тодішнім прем'єром Леонідом Кучмою, було скеровано «для державних потреб». Однак ще в 1993-му та в 1994 роках Вищий арбітражний суд України (ВАСУ), задовольнивши позови НВО «Агрокомплекс», зобов'язав «ЛиНОС» повернути належні заявнику нафтопродукти, а в 1995 році ВАСУ зобов'язав «ЛиНОС» сплатити «Агрокомплексу» вартість непоставлених нафтопродуктів. Та оскільки нафтопереробники з виконанням цих рішень не поспішали, то згодом цей само суд ухвалив ще одне рішення — про виплату заявнику належної компенсації за тривале невиконання судових рішень.

Далі, так і не дочекавшись повернення боргу, «Агрокомплекс» подав заяву про порушення справи про банкрутство «ЛиНОСу». 2 липня 1998 року, після тривалої судової тяганини, позначеної втручанням органів державної влади, ВАСУ встановив борг «ЛиНОСу» перед «Агрокомплексом» у розмірі 216 150 544 гривні (в натурі, у цінах 1997 року). Це рішення й стало остаточним. Точніше, мало б таким стати у відповідності до українського законодавства.

Але 7 липня 1998 року компанія «ЛиНОС» поскаржилася на Вищий арбітражний суд Президенту Л. Кучмі, наслідком чого стало утворення чергової робочої групи Кабміну для встановлення причин виникнення заборгованості нафтопереробного заводу перед кредиторами. У своєму звіті (серпень 1998 року) робоча група запропонувала провести ще одну перевірку суми заборгованості, що й було зроблено за розпорядженням віце-прем'єр-міністра українського уряду. Безпосереднім виконавцем перевірки стало Луганське обласне ревізійне управління, котре у своєму звіті (квітень 2000 року) зробило висновок, що рішення ВАСУ від 2 липня 1998 року стосовно суми заборгованості не відповідало чинному законодавству та що, мовляв, насправді заборгованість «ЛиНОСу» становить 36 401 894 гривні. «ЛиНОС», у свою чергу, потрактувавши цей висновок як нововиявлені обставини, звернувся до Колегії ВАСУ з проханням переглянути рішення від 2 липня 1998 року, котре, як ми зазначали, набрало остаточної сили.

Звичайно ж, це добре розуміли й судді, тож спочатку, 19 вересня 2000 року, Вищий арбітражний суд підтвердив своє попереднє рішення, зазначивши, що звіт Луганського обласного ревізійного управління не містить жодної нової інформації, але пізніше, у вересні 2000 року, голова ВАСУ таки «доручив двом своїм заступникам переглянути постанову ВАСУ від 19 вересня 2000 року». Як наслідок, у червні 2001 року Вищий арбітражний суд зменшив суму боргу «ЛиНОСу» до 97 406 920 гривень, а 29 жовтня 2001 року Донецький апеляційний господарський суд, розглянувши апеляцію «Агрокомплексу», ще раз зменшив заборгованість — до 90 983 077 гривень.

Далі, 16 квітня 2002 року, Вищий господарський суд України (колишній ВАСУ, перейменований у 2001 році) відхилив касаційну скаргу «Агрокомплексу» на рішення від 29 жовтня 2001 року, а Верховний Суд України 26 грудня 2002 року відмовився прийняти до розгляду касаційну скаргу на рішення Вищого господарського суду від 16 квітня 2002 року. Як бачимо, Верховний Суд мав можливість виправити «жарти», про які казав А. Ярема, але відхилив клопотання про касаційне оскарження судових постанов.

Бери те, що дають, бо не отримаєш нічого

Для повноти картини маємо згадати, що в рамках справи про банкрутство діяла судова заборона на відчуження акцій «ЛиНОСу». Однак 12 квітня 2000 року Фонд держмайна звернувся до Вищого арбітражного суду з проханням про зняття заборони на продаж акцій і, як ми вже свого часу писали, голова ВАСУ того ж дня, «не беручи справу до свого провадження, тобто не виступаючи як суддя, скасував рішення суду». А вже у липні 2000 року 67,41 відсотка акцій ВАТ «ЛиНОС» було продано «ТНК-Україна» за 53,1 мільйона гривень.

А що ж сталося із боргами «ЛиНОСу» перед кредиторами, зокрема, перед «Агрокомплексом», хоча б у розмірі, визначеному рішенням Донецького апеляційного господарського суду? Тут події розгорталися так. Хоча вже тривалий час діяв комітет кредиторів «ЛиНОСу», проте після продажу пакета акцій, незважаючи на заперечення з боку НВО «Агрокомплекс» як найбільшого кредитора, було утворено новий комітет кредиторів. А 21 листопада 2003 року новим головою комітету кредиторів з однієї сторони та керуючим санацією ВАТ «Лисичанськнафтоооргсинтез» з другої, було підписано мирову угоду, за якою вимоги кредиторів мали бути врегульовані шляхом їх обміну на активи боржника. Попри те, що представники «Агрокомплексу» в голосуванні за цю угоду участі не брали, все ж йому в обмін на визначену рішенням Донецького апеляційного господарського суду суму боргу належало отримати 90 983 077 акцій у статутному фонді новоствореної «Лисичанської нафтової інвестиційної компанії» («ЛиНІК»). При цьому зазначена угода передбачала, що в разі відмови «Агрокомплесу» прийняти фактично нав'язувані акції проблема боргу вважалась би врегульованою. Після того, як 8 грудня 2003 року Луганський обласний господарський суд своєю ухвалою затвердив зазначену мирову угоду, «Агрокомплекс» подав на неї апеляційну скаргу, аргументуючи це тим, що був позбавлений можливості оскаржити мирову угоду від 21 листопада в суді та що не було проведено оцінки вартості запропонованих у рахунок боргу акцій «ЛиНІКа». Однак Донецький апеляційний господарський суд та Вищий господарський суд України відповідно 22 квітня та 28 вересня 2004 року відхилили апеляційну і касаційну скарги, а 25 листопада і Верховний Суд України знову відмовив у касаційному оскарженні.

Позасудові органи державної влади поставили під сумнів рішення суду...

У цій ситуації «Агрокомплексу» тільки й залишалося, що чекати на рішення Європейського Суду. І ось 6 жовтня 2011 року Євросуд, розглянувши аргументи заявника та заперечення українського уряду як відповідача, ухвалив рішення у справі «Агрокомплекс» проти України».

По-перше, проаналізувавши на відповідність статті 6 параграфа 1 Європейської Конвенції з прав людини заяву «Агрокомплексу», він дійшов висновку, що суди, які розглядали справу «ЛиНОСу», не можна вважати незалежними та неупередженими. **«Суд звертає увагу на те, що, як підтверджено документально, різноманітні державні органи в ряді випадків справді втручалися в цей судовий процес. Мало того, ці втручання мали відкриту та постійну манеру і часто явно просувались протилежною стороною компанії-заявника. В матеріалах справи наявні копії прохань «ЛиНОСу» до Першого заступника Голови Верховної Ради, а також до Прем'єр-міністра та Президента України про втручання в судовий розгляд, а також листи цих чиновників голові Вищого арбітражного суду із вказівками анулювати або переглянути раніші рішення суду (...) Суд також звертає увагу на те, що голова ВАСУ надіслав відповіді на деякі з цих листів зі звітом про стан судового розгляду та поясненнями стосовно вжитих під час цього розгляду заходів. Мало того, суд не випускає з поля зору того факту, що «ЛиНОС» ясно подякував Президентові України за його втручання, котре він вважав успішним, відзначаючи, що «позитивні результати говорять самі за себе». (...) Суд звертає увагу на те, що у вересні 2000 року голова ВАСУ дав пряму вказівку двом своїм заступникам переглянути постанову від 19 вересня 2000 року (якою було відхилено заяву «ЛиНОСу» про перегляд суми боргу перед заявником). Суд вважає, що такий вплив на перебіг судового розгляду з боку вищої посадової особи суду суперечить принципу внутрішньої судової незалежності. В підсумку, суд приходить до висновку, що в умовах, які склалися, внутрішні суди не можна вважати незалежними та неупередженими»,** — йдеться у рішенні суду.

Відтак постає логічне запитання: чому ж найвищі посадові особи держави із Президентом включно з такою наполегливістю втручалися в судовий процес щодо «ЛиНОСу». Однією з таких обставин може бути те, що в даному разі йшлося про долю одного з найбільших нафтопереробних підприємств країни, що, одначе, аж ніяк не виправдовує незаконних дій високопосадовців. Разом з тим, можна припускати, що в даному разі державні чинники діяли в інтересах певних осіб. Приміром, у статті «Куди пішла нафта» (журнал «Форбс Україна» за жовтень 2011 року) зазначається: «Москва гарантувала уряду України, що російські нафтовики завантажать завод сировиною, але тільки за умови продажу їм близького до контрольного пакета акцій (...) Саме тут на сцені й з'явилася ТНК. Заручившись підтримкою зятя Президента Кучми Віктора Пінчука, керівники «Альфа-Групп», що контролювали тоді ТНК, зачастили в українську столицю, щоб домовитися з владою про умови приватизації. (...) Завод дістався ТНК за 10 мільйонів доларів. Чи не продешевила Україна? (...) Пізніше Пінчук отримав за труди від партнерів із ТНК 24 відсотки акцій Лисичанського НПЗ(...) У 2009-му ТНК-ВР викупила в Пінчука його частку в Лисичанському НПЗ. Господар «Інтерпайпу» заробив близько 150 мільйонів доларів...».

Як бачимо, дуже гарний «бізнес» — держава отримує 10 мільйонів, а Пінчук — близько 150 мільйонів доларів. До того ж саме держава після рішення Європейського Суду відповідальна за відшкодування завданих «Агрокомплексу» збитків. Та, як ми знаємо, борг перед «Агрокомплексом» виник після того, як йому після поставки 375 тисяч тонн нафти не повернули залишок нафтопродуктів у розмірі 220 тисяч тонн і саме в рахунок цього боргу «Агрокомплекс» отримав 4,8 відсотка акцій «ЛиНІКа». Виходить, що В. Пінчуку, щоб отримати 24 відсотки акцій «ЛиНІКа», треба було поставити на «ЛиНОС» близько 1,5 мільйона тонн нафти? Але ж, як пише «Форбс Україна», отримав він їх «за труди від партнерів із ТНК». Тож чи можна було розраховувати, що Європейський Суд дійде іншого висновку, аніж того, що «в умовах, які склалися, внутрішні суди не можна

В цій справі, як у краплині води, відбилися всі вади українського правосуддя

до «Проекту «Гефес», став на бік «Агрокомплексу»

вважати незалежними та неупередженими»?

По-друге, аналізуючи рішення вітчизняної Феміди на їхню відповідність принципу правової однозначності, Європейський Суд також дійшов висновку, що мало місце порушення статті 6 параграфа 1 Конвенції. В даному разі «Агрокомплекс» просив суд проаналізувати законність скасування остаточного рішення суду від 2 липня 1998 року, яким встановлювалася остаточна сума заборгованості «ЛиНОСу». Отже, звернімося знову до рішення у справі «Агрокомплекс» проти України»:

«Виходячи з того, що суд, щодо якого було встановлено відсутність незалежності та неупередженості, в принципі не може гарантувати справедливого судового розгляду (...), позов заявника (...) підіймає серйозне питання, яке є підставою для окремого розгляду згідно статті 6 Параграфу 1 Конвенції. Принцип правової однозначності передбачає, що жодна зі сторін не має права вимагати перегляду остаточного і обов'язкового рішення суду тільки для того, щоб досягти повторного слухання у справі (...) Відступ від цього принципу прийнятний лише за наявності істотних та поважного характеру обставин. Звертаючись до даної справи, суд зазначає, що ухвала ВАСУ від 2 липня 1998 року, якою встановлюється сума заборгованості «ЛиНОСу» перед заявником, не була оскаржена і є остаточною. Пізніше, в липні 1998 року, уряд утворив робочу групу з представників різних вищих органів державної влади для вияснення причин заборгованості компанії. 14 вересня 1998 року перший віце-прем'єр-міністр доручив деяким міністерствам і державним органам провести аудит з метою перевірки суми боргу. (...) В результаті, суди повторно розглянули і скоротили остаточно встановлений борг з 216 150 544 гривні до 97 496 920 гривень, а пізніше до 90 983 077 гривень. Ці факти свідчать про те, що позасудові органи державної влади поставили під сумнів ухвалу суду від 2 липня 1998 року, і хоч вона була остаточною, переглянули її так, як вважали за потрібне та визнали неправильною і протизаконною. Мало того, позасудовий перегляд суми заборгованості згодом віднесли до нововиявлених обставин, на основі чого суди переглянули у збиток заявника суму заборгованості з боку «ЛиНОСу». Відповідно, суд доходить висновку, що повторний розгляд остаточного законного рішення по сумі заборгованості в цій справі базується на незгоді з ним державних органів влади і було подано у вигляді нововиявлених обставин. Суд вважає, що такі дії прирівнюються до грубого порушення принципу правової однозначності, вказаному у статті 6 Параграфу 1 Конвенції».

По-третє, Європейський Суд також погодився із твердженням заявника стосовно необгрунтовано довгої процедури судового розгляду. **«Суд відзначає, що основну затримку (з липня 1999 року до 16 квітня 2002 року) в основному можна пояснити спробами державних органів влади досягти перегляду суми заборгованості перед заявником, незважаючи на остаточне рішення суду. Водночас жодних затримок судового розгляду не можна віднести на заявника. (...) Суд вважає, що уряд не надав жодного факту чи аргументу, який би міг змусити суд дійти іншого висновку по цій справі. (...) Суд вважає, що у справі, котра розглядається, тривалість процедури була надмірною і не відповідала вимогам «розумного строку»**, — йдеться в рішенні.

По-четверте, стосовно порушення права на користування своєю власністю в контексті статті 1 Протоколу № 1 Конвенції, суд ще раз зазначив, що борг «ЛиНОСу» перед заявником було підтверджено остаточним судовим рішенням від 2 липня 1998 року в сумі 216 150 544 гривні. Відповідно, ця грошова сума була у власності заявника, а її наступне зменшення внаслідок повторного відкриття справи на основі «нововиявлених обставин» прирівнюється до втручання у право на мирне володіння такою власністю. **«Суд доходить висновку, що за даних обставин перегляд суми боргу, яка належала заявнику відповідно до остаточного і юридично обов'язкового рішення ВАСУ від 2 липня 1998 року, призвів до надмірних ускладнень для заявника, а тому не відповідає статті 1 Протоколу № 1. В ширшому контексті суд відзначає, що процедура банкрутства, ініційована заявником стосовно «ЛиНОСу», мала прямий вплив на майнові інтереси першого (...) Суд вважає, що не було встановлено «справедливого балансу» між дотриманням державних інтересів і необхідністю захищати права заявника на мирне володіння своєю власністю»**, — знову не на користь держави Україна робить висновок Європейський Суд.

Що стосується відшкодування завданих «Агрокомплексу» збитків, то рішенням від 6 жовтня 2011 року Європейський Суд дав сторонам можливість досягти мирової угоди. Зокрема, суд запропонував українському уряду та заявнику впродовж трьох місяців надати свої письмові пропозиції з цього питання та повідомити його про будь-яку досягнуту домовленість.

На сцені з'являється московський гість

Наразі відомо, що заявник ще раніше подав до Європейського Суду свої пропозиції щодо врегулювання боргової проблеми, проте, схоже, сподобалися вони не всім. Бо коли розгляд справи у Європейському Суді наближався до фіналу, в Україні закрутився ще один, не менш резонансний судовий процес під умовною назвою «Гефес проти «Агрокомплексу». У даному разі йдеться про спробу заволодіння вже згадуваними акціями компанії «ЛиНІК», що були передані «Агрокомплексу» в рахунок боргу «ЛиНОСу». Мабуть, «цілком випадково» саме у вересні 2010 року, коли стало зрозуміло, що Євросуд ухвалить рішення на користь «Агрокомплексу», знову активізувався розгляд судової справи, котру ще у 2005 році ініціювала російська компанія ЗАТ «Гефес Інтернейшнл». Щоб стало зрозуміло, про що в даному разі йдеться, мусимо звернутися до історії цього питання.

Отже, 11 квітня 2005 року російська компанія ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» звернулася до Господарського суду Києва із позовом до НВО «Агрокомплекс», у якому стверджувалося, що начебто відповідач не виконав своїх зобов'язань перед «Гефес Інтернейшнл» за договором від... 14 березня 1994 року про передачу права власності на нафтопродукти, а саме, дизельне пальне ВС-02-62 (25 тисяч тонн), бензин А-80 (10 тисяч тонн) та мазут (15 тисяч тонн). І хоч суду не було надано належного підтвердження того, що гендиректор ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» справді підписував зазначений договір, а його самого навіть не повідомили про цей позов, 9 червня 2005 року Господарський суд Києва за відсутності відповідача задовольнив вказаний позов. А вже 19 липня 2005 року державний виконавець Голосіївського районного управління юстиції у Києві звернувся до Господарського суду Києва із заявою про заміну способу виконання вказаного рішення, запропонувавши звернути стягнення на інше майно «Агрокомплексу». 22 серпня 2005 року Господарський суд Києва задовольнив цю заяву державного виконавця, а 23 грудня 2005 року цей само суд ще раз змінив спосіб та порядок виконання рішення — цього разу шляхом списання належних «Агрокоплексу» акцій «ЛиНІК» у кількості 90 983 077 штук.

Здавалося б, ланцюжок замкнувся і акції «ЛиНІКа» перейшли до іншого власника. Тим паче що «Агрокомплекс» про існування цього судового процесу взагалі довідався лише після того, як акції «ЛиНІКа» було вже списано з його рахунка, а тому не міг подати до суду свої заперечення. Чому так сталося, про це трохи далі.

Отже, дізнавшись про ці рішення, «Агрокомплекс» звернувся до Київського апеляційного господарського суду і 18 квітня 2006 року колегія суддів КАГС, «дійшовши висновку про відсутність правових підстав для задоволення позову», скасувала винесені на користь «Гефес Інтернейшнл» рішення Господарського суду Києва від 9 червня 2005 року, повністю відмовила йому у задоволенні позову та доручила Господарському суду Києва видати наказ про поворот виконання рішення від 9 червня 2005 року. Таким чином у даному разі план спрацював не до кінця і акції «ЛиНІКа» було повернуто їх законному власнику.

У подальшому «Гефес Інтернейшнл» ще декілька разів намагався оскаржити постанову апеляційної інстанції у Вищому господарському суді України та Верховному Суді України за начебто нововиявленими обставинами, проте кожного разу отримував відмову — суд вказував, що зазначені в касаціях обставини не можна вважати нововиявленими, оскільки під час розгляду справи питання справжності так званої «копії договору» вже неодноразово досліджувалося та що «позивач не довів належними засобами доказування факт існування договору про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року».

Але в цій ситуації головне навіть не це. **Бо, як зазначалося ще в постанові Вищого господарського суду України від 29 червня 2006 року (ухваленій за результатами розгляду касаційної скарги «Гефес Інтернейшнл), згідно з «актом виконання взаємних зобов'язань від 1 жовтня 1995 року сторони («Гефес Інтернейшнл» та «Агрокомплекс») констатували повну відсутність фінансових, матеріальних, моральних та інших претензій» один до одного.** Зазначимо, що загалом рішення про відхилення касаційних скарг «Гефес Інтернейшнл» та на підтвердження постанови КАГС від 18 квітня 2006 року 8 разів ухвалював Вищий господарський суд та ще 6 разів Верховний Суд України. Останній, наприклад, 17 липня 2006 року, 23 липня 2007 року, 6 березня 2008 року, 15 липня 2010 року... Тож ця справа мала б давно завершитися.

Лист по канцелярії не проходив

Проте 17 вересня 2010 року (нагадаємо, що саме на цей час стало вимальовуватися можливе рішення Європейського Суду у справі «Агрокомплекс» проти України»), «Гефес Інтернейшнл» знову звернувся до Київського апеляційного господарського суду із заявою про перегляд за нововиявленими обставинами постанови Київського апеляційного господарського суду (КАГС) від 18 квітня 2006 року, і цього разу її таки було прийнято до розгляду. А підставою для даного звернення про перегляд постанови за нововиявленими обставинами стало начебто отримання ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» листа із відділу внутрішніх справ по Красносельському району Москви від 30 серпня 2010 року про те, що матеріали кримінальної справи, серед яких знаходився оригінал договору про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року, знищені. Тобто цим листом «Гефес Інтернейшнл» намагався довести, що він є свідченням реального укладення та існування договору про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року. Натомість гендиректор «Агрокомплексу», будучи переконаним, що він з «Гефес Інтернейшнл» договору від 14 березня 1994 року не підписував, також звернувся із запитом з цього питання до відділу внутрішніх справ по Красносельському району Москви і... отримав відповідь від 12 квітня 2011 року, що «по канцелярії ВВС по Красносельському районі м. Москви вказані вихідні номери (наданого «Гефес Інтернейшнл» як нововиявлені обставини листа від 30 серпня 2010 року. — **С. Л.**) відсутні». А додатково у Красносельському райвідділі міліції повідомили, що порушена 19 березня 2001 року кримінальна справа слідчим відділом при відділі внутрішніх справ Красносельського району м. Москви «направлена для подальшого розслідування в ГСУ при ГУВС по м. Москві, у зв'язку з чим усі рішення у кримінальній справі було ухвалено вищезгаданим підрозділом».

Тобто з цього випливає, що Красносельський райвідділ міліції не тільки не направляв пред'явленого як нововиявлену обставину листа від 30 серпня 2010 року, а й не міг його направити, бо це могло зробити лише ГСУ при ГУВС м. Москви, де ця кримінальна справа знаходилася. Чому ж тоді КАГС без елементарної перевірки прийняв як належний доказ згаданий лист? Мало того, не тільки прийняв, а й 19 жовтня 2010 року КАГС ще й призначив почеркознавчу експертизу «копії договору про передачу права власності на нафтопродукти». Причому експерт мав відповісти лише на одне питання суду: «Чи відповідає підпис від імені генерального директора НВО «Агрокомплекс» (...) на нотаріально засвідченій копії договору від 14. 03. 1994 року між ЗАТ «НПО «Агрокомплекс» та ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» про передачу права власності на нафтопродукти підпису генерального директора НВО «Агрокомплекс» (...) у відповідний період, або виконаний іншою особою?» Адже, як випливає з цього запитання, суд навіть не ставив під сумнів справжність цієї «нотаріально засвідченої копії», а лише цікавився відповідністю підпису. І це при тому, що в наш цифровий час дуже легко підробляється будь-який підпис, тим паче якщо йдеться про підпис на «копії» документа.

А невдовзі експерт підвідомчого Міністерству юстиції Київського науково-дослідного інституту судових експертиз (КНДІСЕ) В. Лисенкова підготувала висновок, у якому зазначала, що підпис «від імені (...), електрофотографічне зображення якого міститься (...) в електрофотокопії договору (...), відповідає підписам генерального директора НВО «Агрокомплекс» (...) за відповідний період». Та чи справжня ця сама «електрофотокопія»? Експерт, на жаль, схоже, цим не поцікавилася. Зазначимо, до такої «цікавості» експерта зобов'язують положення п. 1 науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, затверджених наказом Міністерства юстиції №53/5 від 8 жовтня 1998 року. Зокрема, **за цим положенням почеркознавчі дослідження за копіями об'єктів дослідження можуть бути проведені лише після вирішення експертами в галузі технічного дослідження документів питання про відсутність монтажу.** Не можемо ж ми припускати, що досвідчений експерт не знала про ці вимоги. Зрештою, після звернення «Агрокомплексу», Міністерство юстиції підтвердило, що В. Лисенкова порушила методику проведення почеркознавчих експертиз, тож 21 лютого 2011 року в. о. директора КНДІСЕ відкликав згадуваний експертний висновок. Але, увага! Незважаючи на це, колегія суддів Київського апеляційного господарського суду таки прийняла відкликаний експертний висновок як належний доказ у справі! Чи не забагато вже подібних «доказів» набралося та чи не досить суддям «жартувати»?

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ЗАКІНЧЕННЯ В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ.

Ще 1 жовтня 1995 року «Гефес Інтернейшнл» та «Агрокомплекс» констатували повну відсутність претензій один до одного

Догана як ознака честі

У матеріалі «Хворих — на виписку. Персонал — на «простій» ми вже розповідали про загрозу закриття клініки Інституту епідеміології та інфекційних хвороб імені Л. Громашевського — закладу, де лікують тяжкохворих на вірусні гепатити, СНД та нейроінфекції (див. «Голос України» від 16 березня ц. р.). Нагадаю, цій державній медичній установі не щастить з двох причин: через сусідство з Києво-Печерською лаврою УПЦ Московського патріархату та через підпорядкування Національній академії медичних наук. Церква й академія в цій історії виконують таку непривабливу роль, що заперечують саму суть релігії та науки...

Наприкінці минулого тижня п'ятьом працівникам клініки директор інституту Віктор Марієвський оголосив догану за... врятування хворих. Усупереч його вимозі не приймати пацієнтів вони госпіталізували кількох приречених без негайної медичної допомоги на смерть. Як могла лікар пояснити, наприклад, чоловікові з печінковою кровотечею, що реанімувати його заборонено наказом директора? Як могла жінку з цирозом і водянкою покласти не в стаціонар, а десь біля входу до дальніх печер; на тій підставі, що відділення вірусних гепатитів тепер — «споконвічна територія Лаври»? Вибір невеликий: між дисциплінарним стягненням і кримінальною відповідальністю за ненадання допомоги хворому. Втім, напевно Жанна Клименко та її колеги керувалися навіть не цим: професіональний обов'язок для них — то не просто набір гучних фраз з призабутого вже студентства, а «генетична» риса характеру. Її не зігнеш ні окриком керівника, ні приниженням гідності, ні погрозою звільнення. Вона або є, або просто відсутня. І в даному разі догана як ознака присутності честі. Нею, наче дипломом, можна прикрашати інтер'єр робочого місця. Звісно, якщо місце це збережеться...

На щастя, нинішня спроба негайно «зачистити» прилаврську територію від небажаної присутності клініки не вдалася. Під тиском широкого інформаційного розголосу в мас-медіа та протесту персоналу і пацієнтів керівництво НАМН та інституту відкликали постанову та наказ про дострокову виписку стаціонарних хворих і припинення госпіталізації. Але проблема залишається. Як, до речі, і догани лікарям за «протестне» надання медичної допомоги. Тимчасова перемога здорового глузду тісно прив'язана до уточнення «поки що». Церква і далі наполягає на виселенні не бажаних їй сусідів. Кабмін продовжує прислухатися до цієї «молитви», президент академії та директор інституту все ще стоять «навитяжку» перед вказівками, що надходять з вулиці Михайла Грушевського.

Цинізм, помножений на фарисейство, чиновницьку черствість і профнепридатність, ця кругова мутація совісті, напевно, річ небезпечніша для здоров'я нашої нації, ніж атаки смертельних вірусів. Принаймні поки що «терапія антицинізму» безефективна.

Намагання церковників зрозумілі. Наближається черговий Великдень, а лікарня все ще муляє очі. Готель для сановних гостей, мабуть, гармонійніше впишеться в панораму печер. І патріарху буде приємно, і настоятелю лаври спокійніше, і «всечесному» братству безпечніше. Хоча б тому, що запеленговані хворими наїзди нічних «прочанок» залишаться «молитовним таїнством»...

Але чому Кабінет Міністрів — високий орган у світській державі — охоплює нетерплячка, як тільки доходить до угамування апетитів Московського патріархату? Одна справа, по-парафіянськи перехреститися в лаврі і зовсім інша — державну посаду перетворювати на патронат лише однієї конфесії. На жаль, друге чомусь неодмінно стає заручником першого.

У жовтні 2010 року Кабмін утворив робочу групу з питань виселення із заповідної території «чужорідних їй тіл». Здавалося б, за цей час, якщо вже так «припікає», комісія мала б знайти і облаштувати для відділень клініки — у комплексі з лабораторіями й науковою базою — підходящі приміщення, аби «розлучення» зі старими відбулося без нарікань сторін. Однак складається враження, що її члени відразу впали у сплячку і, прокинувшись від «церковного благовісту» настоятеля лаври, з дива крикнули: «вигнати!». Принаймні про результати їхньої діяльності нічого нам не відомо: жодних нормативних актів з цього питання Кабмін не ухвалював, якщо, звісно, не вважати його розпорядження про негайне звільнення території логічним висновком з «напрацювань» робочої групи. Вийшло, як у прислів'ї про одного нерозсудливого парафіянина, що розбив собі лоба від «надмірного фанатизму»...

Але ще більше дивує позиція людей, котрі керують з дипломами лікаря. Президентові НАМН Андрію Сердюку, зокрема, належить зворушливий вислів про «гігієну», яка «врятує людство». Напевно, фахівець з епідеміології може не знати всіх тонкощів діагностики та лікування захворювань, з якими борються у відділеннях клініки підлеглі йому медики, але як відомий пропагандист «гігієни» і громадський діяч він зобов'язаний знати, що людство врятують не тільки добре помиті руки, а й чиста совість. Вона в гігієніста-академіка вочевидь потребує «санітарної обробки», адже розпорядитися про виписку хворих і припинення госпіталізації, по суті, підписати смертельний вирок пацієнтам, могла тільки людина, що ховає засмальцьований від вжитку зашморг вішальника під полою випрасуваного до хрускоту білого халата.

Одна із статей академіка називається «Наука — це погляд у майбутнє». Гарна назва: особливо на тлі підписаної ним постанови про знищення наукової бази клініки: розчерк пера — і погляд у «майбутнє» закриває «більмо».

Давав колись клятву Гіппократа і директор інституту Віктор Марієвський. Чи згадав він про це, коли видавав наказ про припинення лікування пацієнтів? Чи пам'ятає Віктор Федорович, що насамперед він медик, а вже потім директор, коли оголошував догани лікарям за «непослух» — госпіталізацію хворих у критичному стані? Напевно, ні. Крісло для нього виявилося важливішим, ніж професійна честь, заподадливість перед начальством — сильнішою за обов'язок. А між тим, саме пан Марієвський рік тому попереджав, що «в найближчі 10—20 років хронічний гепатит С стане основною проблемою органів охорони здоров'я, оскільки кількість померлих може збільшитися майже втричі(!)». Вірус наступає. Смертність зростає.

А такі ось медики за освітою — з холодним серцем і гарячими руками — вже є основною проблемою охорони здоров'я...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

Акціонерна компанія з обмеженою відповідальністю "ДАЙМОНД СФІР ЛІМІТЕД", юридична особа, створена відповідно до законодавства Республіки Кіпр, реєстраційний номер НЕ 256309 (далі також - "Компанія") повідомляє про своє рішення вийти зі складу учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "ІСІДА МЕРІТАЙМ" (код ЄДРПОУ 33469653) (далі також - "ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ"), частка в статутному капіталі якої становить 95% (дев'яносто п'ять відсотків).

Також повідомляємо про те, що у зв'язку із виходом Акціонерної компанії з обмеженою відповідальністю "ДАЙМОНД СФІР ЛІМІТЕД" зі складу учасників ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ", Компанія **відмовляється від:**

1. отримання вартості своєї частки у статутному капіталі ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ";
2. одержання вартості частини майна ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ", яка пропорційна частці Компанії у статутному капіталі ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ", та одержання вартості майна ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ" в натурі, вартість якого пропорційна частці Компанії у статутному капіталі ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ";
3. одержання будь-яких дивідендів, що нараховані чи будуть нараховані на частку Компанії, **на користь** ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ" для їх подальшого перерозподілу за його власним розсудом.

Акціонерна компанія з обмеженою відповідальністю "ДАЙМОНД СФІР ЛІМІТЕД" не має жодних претензій, в тому числі фінансових та майнових, до ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ" та до його учасників.

Всю інформацію, пов'язану із виходом Акціонерної компанії з обмеженою відповідальністю "ДАЙМОНД СФІР ЛІМІТЕД" зі складу учасників ТОВ "ІСІДА МЕРІТАЙМ", просимо відправляти на адресу уповноваженого представника Компанії Купайгородського Е.О., а саме: м. Київ, вул. М. Амосова, 12, 1-й корпус, 5-й поверх, офіс 5-С (офіс Товариства з обмеженою відповідальністю "ДАЙМОНД СФІР ГРУП"), контактний телефон 044-459-03-04.

Постановою Господарського суду Миколаївській області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 20.03.2012р по справі № 5016/4014/2011(9/53) про банкрутство ТОВ науково-виробничого підприємства "АКРО" (54030, м. Миколаїв, вул. Лагерне поле, 7, ЄДРПОУ 13865196) визнано боржника банкрутом та призначено ліквідатором Гучок В'ячеславу Юріївну, ліцензія АВ №592935 від 21.10.2011р., м. Миколаїв, вул. Авангардна, 53, кв. 40.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) постановою по справі №5006/27/17б/2012 від 28.02.2012р. Приватне підприємство "Промислова компанія "Інтербуд" (85400, м. Селидове, вул. Маяковського, буд. 25, кв. 36, ЄДРПОУ 35191685) визнано банкрутом та відкрита що до банкрута ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Маліка Андрія Валентиновича (85400, Донецька обл., м. Селидове, а/с 90, ліцензія серія АВ № 547692 видана 04.08. 2010р.)

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 14.02.12 р. у справі № 21/5009/7331/11 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Ист - Вектор" (код ЄДРПОУ 35902867; 69096, м. Запоріжжя, вул. Каховська, буд. 37) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лященко Сергія Сергійовича (ліцензія АВ № 592986, поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 08.02.2012 р. по справі № 5023/163/12 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Нестеренко Дмитра Петровича (ідентифікаційний номер фізичної особи платника податків та інших обов'язкових платежів 2473819159, місце реєстрації за адресою: 61176, м. Харків, вул. Краснодарська, 171-А, кв. 17) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (ліцензія Міністерства юстиції України АВ № 600552 від 05 грудня 2011 р., адреса реєстрації: 61166, м. Харків, вул. Коломенська, 15, кв. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом шістидесяти днів з моменту публікації цього оголошення.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) постановою від 24.01.12. по справі №21б/5014/110/2012 визнав банкрутом відсутнього боржника - ДП "Первомайське будівельне управління" ВАТ "Стахановжитлобуд" (юридична адреса: м. Первомайськ, Луганської області, вул. Київська, 12; поточний рахунок 26044155177002 у ПАТ "КБ "Надра" м. Київ, МФО 380764, ідент. код 01240628) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Рачок Р.В. (ліцензії серії АГ №594874 від 20.07.11., адреса для кореспонденції: 91042, м. Луганськ, а/с 85).

Межрегіональна Українська Біржа оголошує про продаж на аукціоні:

Назва об'єкту Лот №1: Будівля розподільчого пункту з замощенням в балці "Солона" в районі насосної станції (під розбирання або реконструкцію). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 15 719,96 грн.

Назва об'єкту Лот №2: Замощення. Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 635,80 грн.

Назва об'єкту Лот №3: Трансформатор ТМ-250 (Інв.№17001). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 1 202,08 грн.

Назва об'єкту Лот №4: Трансформатор ТМ-250 (Інв.№17002). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 1 202,08 грн.

Назва об'єкту Лот №5: Конденсаторна установка АБК-320 (Інв.№17035). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 1 960,65 грн.

Назва об'єкту Лот №6: Конденсаторна установка АБК-320 (Інв.№17036). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 1 960,65 грн.

Назва об'єкту Лот №7: Трансформатор ТМ-400 (Інв.№18025). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 1 114,93 грн.

Назва об'єкту Лот №8: Електрична підстанція очисних споруд (осередок КСВ-366-8шт., ЩО-70-1шт., ЦК 038-110 кВар-1шт.) (Інв.№16829). Початкова вартість продажу об'єкту без ПДВ - 4 856,69 грн.

Балансоотримувач об'єкту: ВАТ "Дебальцівський завод металургійного машинобудування" (Адреса: 84700, Донецька обл., м.Дебальцеве, вул.Жовтнева, 84.).

Сума грошових коштів для участі в аукціоні - 10% початкової вартості продажу.

Крок аукціону - 10% початкової вартості продажу.

Умови продажу: наявність не меньш двох учасників.

Засоби платежу: для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти.

Аукціон відбудеться через 30 днів з дня опублікування інформації за адресою: 83114, м.Донецьк, пр.Панфілова, 20а о 10 годині.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону.

Ознайомитися с об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 51 грн. та кошти у розмірі 10% початкової вартості продажу для участі в аукціоні: одержувач - Межрегіональна Українська Біржа: П/р 26008501356859 в АТ "ОТП Банк" в м.Київ, МФО 300528, код ЄДРПОУ 31402754.

Одержати додаткову інформацію та подати заяву на участь в аукціоні можна на Межрегіональної Української Біржі за адресою: 83114, м.Донецьк, пр.Панфілова, 20а, тел. (062) 334 30 69 з 9.30 до 16.00, вихідні - субота, неділя.

Ухвалою від 22.02.2012 р. господарським судом Хмельницької області (адреса: 29005, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі 2/5025/231/12 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Дунаєвецька МТС" (місцезнаходження: 32400, с. Мушкутинці, Дунаєвецького р-ну, Хмельницької області, ідентифікаційний код 30560932), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Яроша Василя Юрійовича (ліцензія на діяльність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) серія АВ № 456559 від 21.05.2009 р. адреса: м. Хмельницький, вул. Тернопільська, буд. 18/1, кв. 28).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника подаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарською суду Черкаської області від 09.02.2012 року по справі № 10/5026/973/2011 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Фізичної особи - підприємця Степаненка Андрія Вікторовича (18001, м. Черкаси, вул. Ярославська, 8, ідентифікаційний номер 2597717777).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2, тел. (096) 666-63-60).

ТОВ "Південна Електротехнічна компанія" ПЕТК (ідентифікаційний код юридичної особи 34033814, юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Чкалова, 110- а, кв. 211) повідомляє про припинення своєї діяльності шляхом ліквідації за рішенням засновника підприємства. Письмові вимоги пред'являти за місцезнаходженням ліквідаційної комісії товариства (м. Миколаїв, вул. Чкалова, 110 - а, кв. 211) протягом трьох місяців із дня опублікування цього оголошення.

---

13 БЕРЕЗНЯ 2012 року прийнято Рішення власника (засновника) про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю "Енергопром" (79007, м. Львів, вул. Шпитальна, буд. 11, офіс 23, ЄДРПОУ 31805045).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 13.03.12 р. № 38/5005/1723/2012 приватне підприємство "Хард" (код 32163786, 53200, м. Нікополь, вул. Первомайська, 1/190) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення. Ліквідатор Шмаль Володимир Григорович (ліцензія АВ № 592860 від 11.11.11р., 53210, м. Нікополь, Дніпропетровської обл., вул. Героїв Чорнобиля, 61/18, тел.(05662) 2-33-26).

28.02.2012р. Господарським судом Дніпропетровської області (місцезнаходження: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а) порушено провадження у справі № 38/5005/1774/2012 про банкрутство акціонерного товариства закритого типу "Футбольний клуб Дніпро 96" (місцезнаходження: 49047, м. Дніпропетровськ, Красногвардійський район, вул. Більшовицька,1. Банківські реквізити: р/р 26003132245001 в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 305299). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Талан Леонід Григорович, ліцензія серія АВ № 499200 від 15.02.10р., м. Дніпропетровськ, вул. Робоча, буд. 166-А, кв. 103, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158, ідентифікаційний номер 1986316919.

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***

1.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***

1.2. Контактні телефони (06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.

2. Інформація про предмет закупівлі: **"Труби стальні безшовні гарячедеформовані загального призначення Ф426х12"**

3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" 14.02.2012 р. № 28 (5278).

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **о 15.00 - 14.03.2012 р.**

5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) **2 311 320,00грн.**

6. Інформація про переможця: **ТОВ "Діслав", код ЄДРПОУ 30644687**

6.1. Юридичний адрес: 84307, м. Краматорськ, вул.. Горького, 18

6.2. Поштова адреса: 84307, м. Краматорськ, вул.. Горького, 18

6.3. Телефон / факс: (0626) 41-38-48

ТБ "Донецька універсальна товарна біржа" 26.04.2012р. об 11.00 годині проводить аукціон з продажу майна ДП "Центр" (ЕДРПОУ 30443805), розташ. за адресою: Донецька обл., м. Димитров, вул. Артема, 22. Лот №1 Будівля гаражу (літ. Г-1), заг. S=132,7 кв.м., розташ. за адр.: Донецька обл., м. Димитров, вул. Артема, 26. Початкова вартість - 19127,00 грн. без. ПДВ. Гарантійний внесок - 1913,00 грн. без ПДВ. Лот №2 Промислова площадка з асфальтовим покриттям - 1650,0 кв.м., інв. №1508, розташ. за адр.: Донецька обл., м. Димитров, вул. Артема, 22. Початкова вартість - 43505,55 грн. без. ПДВ. Гарантійний внесок - 4351,00 грн. без ПДВ. Реєстраційний збір за участь в аукціоні - 200,00 грн. без ПДВ. Внески сплачуються на р/р Біржі (Отримувач - ТБ "Донецька універсальна товарна біржа", р/р 26002959970150 Ф-л ПАТ ПУМБ м. Донецьк, МФО 335537, ЕДРПОУ 32965615). З фіксованими умовами можна ознайомитися на біржі. Ознайомлення з обє'ктами, надання заявок про участь в аукціоні до 24.04.2012р. до 12.00. Аукціон відбудеться за адресою: м. Донецьк, б. Шевченка, 31. Телефон для довідок (062) 388-36-37. Інформація про реалізацію майна також разміщена на сайті біржі - utb.dn.ua.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 25.01.2012 року по справі № 5016/4281/2011(5/107) порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія "ПІВДЕНЬМЕТАЛБУД", код ЄДРПОУ 34948963, яке зареєстровано за адресою: 54020, м. Миколаїв, вул. Образцова, 4-Б, р/р 26005310104801 в МФ АТ "Південний", МФО 326751.

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Репченко Юлію Анатоліївну (ліцензія серії АВ № 592988 від 25.10.2011р., 54030, м. Миколаїв, вул. Шевченко, 16, кв. 3, ІНН 3047227188).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Фінансовий звіт про доходи і видатки політичної партії Політичне об'єднання "Рідна Вітчизна" за 2011 рік

доходи	4 354,2 тис. грн.
видатки	4 354,2 тис. грн.

Звіт про майно політичної партії Політичне об'єднання "Рідна Вітчизна"

майно	624,9 тис. грн.

Даний звіт складено на підставі податкового звіту про використання коштів неприбутковими установами та організаціями за 2011 рік.

---

1. Замовник торгів: Приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль", код ЄДРПОУ 30664834.

1.1. Поштова адреса замовника: 09114, м. Біла Церква, Київська обл., вул. Петра Запорожця, 361. Контактні телефони: (04563) 7 - 91 - 88, факс (04563) 7- 97-38,3-71-24.

2. Інформація про предмет закупівлі: закупівля запасних частин для реконструкції генератора електричного типу ТВФ-60-2 станційний №2.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 09114, Київська область, м. Біла Церква, вул. Петра Запорожця, 361, адміністративний корпус, 3-й поверх, кабінет заступника директора, особисто, або електронною поштою.

4. Додаткова інформація: Детальна інформація зазначається у тендерній документації.

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудеться аукціон з визначення переможця щодо наступного майна:

27 квітня 2012 р. об 11 год. 30 хв. Лот № 1 - Земельна ділянка загальною площею(розміром) 0,5533 га, кадастровий номер 2110400000:01:007:0149,цільове призначення - промислове використання (1.10.5). Конфігурація земельної ділянки - неправильний багатокутник, інженерно - геологічні умови - звичайні. Місцезнаходження: Закарпатська область, м. Мукачево, вул. Берегівська-бічна,7. Початкова вартість лоту(стартова ціна): 411 968 грн. Об'єкт використовувався в виробничо-господарській діяльності.

Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 800,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 800,00 грн. Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі та здати як додаток до заяви на реєстрацію учасником аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; копію паспорта представника, квитанцію про сплату реєстраційного внеску; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів; декларацію про доходи, у разі придбання активів за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону суб'єкта підприємницької діяльності). Дата початку приймання заяв та документів - день опублікування оголошення. Дата закінчення приймання прийняття заяв та документів на участь в аукціоні - три повних календарних дні (доби) до початку аукціону. Реєстраційний внесок (17 грн.) та гарантійний внесок (в розмірі 10 % від початкової ціни кожного лоту) вноситься грошовими коштами на рахунок організатора аукціону (продажу) - Закарпатська товарна біржа "Ініціаліс": р/р 26005016000488 в АБ "Комінвестбанк", м. Ужгород, МФО 312248, код 36357759. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. Кошти за реалізоване майно будуть перераховані відповідно до реквізитів, вказаних в договорі купівлі-продажу, на протязі 30 днів. Майно та документи на землю передаються за умови, що покупець здійснив розрахунки за придбаний на аукціоні лот. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону, ознайомленням з проектом договору купівлі - продажу, документами на землю слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

СПОРТ

№ 55 (5305) ВІВТОРОК, 27 БЕРЕЗНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощ, місцями з мокрим снігом. Вітер північно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі від 5 градусів морозу до 0, на сході — до 9 морозу. Удень 2—7 градусів тепла, на заході та в Криму — плюс 9—14.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 БЕРЕЗНЯ

1703. Петро І заклав нову столицю Росії — Санкт-Петербург. **1943.** Раднарком України прийняв постанову про створення літературного музею Тараса Шевченка. **1958.** Верховна Рада СРСР прийняла Закон про односторонне припинення випробувань ядерної зброї. **1968.** Загинув перший космонавт Юрій Гагарін. **1973.** Завершено будівництво першої черги Запорізької ДРЕС потужністю 1200 тис. кВт. **1990.** У Лондоні на Бейкер-стріт, 221 відкрито музей Шерлока Холмса. **1993.** У Києві відбулася перша презентація щорічної театральної премії «Київська пектораль». **1994.** В Україні провели перші після розпаду СРСР парламентські вибори.

У НОМЕР

«Донбас» зберіг титул

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. Фінальна серія. **П'ятий матч. 23 березня** «Сокіл» (Київ) — «Донбас» (Донецьк). 4:3 (1:1, 1:2, 2:0). **Шостий матч. 25 березня.** «Донбас» — «Сокіл». 5:0 (0:0, 1:0, 4:0).

Рахунок у серії — 4:2 на користь «Донбаса», котрий і став чемпіоном ПХЛ.

Перша ліга «прокинулася»

Футбол. Завершилася перерва в першості країни серед клубів першої ліги. 22-й тур. 24 березня. «Говерла-Закарпаття» (Ужгород) — «Нива» (Вінниця). 2:0. «Зірка» (Кіровоград) — «Львів». 4:1. «Титан» (Армянськ) — «Геліос» (Харків). 0:0. «Миколаїв» — «Динамо-2» (Київ). 1:2. «Енергетик» (Бурштин) — «Севастополь». 1:5. «Олімпік» (Донецьк) — «Буковина» (Чернівці). 0:1. «Нафтовик» (Охтирка) — «Металург» (Запоріжжя). «Арсенал» (Біла Церква) — «Одеса». 0:0. ***Матч «Сталь» (Алчевськ) — «Кримтеплиця» (Молодіжне) перенесено.***

«Говерла-Закарпаття» — 53 очки, «Металург» — 52, «Арсенал» — 44, «Севастополь», «Кримтеплиця» — по 42, «Буковина» — 40, «Динамо-2» — 32, «Нафтовик», «Геліос» — по 30, «Олімпік», «Сталь» — по 29, «Одеса» — 24, «Титан» — 23, «Зірка» — 22, «Миколаїв» — 20, «Енергетик» — 16, «Нива» — 12, «Львів» — 7.

Уроки олімпійця

«Від фізичної культури — до Олімпійських висот!» — проект під такою назвою втілює комітет з фізичної культури і спорту Вінницької міськради. Видатних спортсменів залучають до проведення уроків фізкультури, майстер-класів, причому не тільки в школах, а й у дитячих будинках, інтернатах і навіть дитячих садках.

Срібний призер двох Олімпіад плавець Павло Хникін провів майстер-клас для учнів Вінницької школи №16. «Вам неабияк поталанило, бо ваша школа має власний басейн, — сказав він. — Тому кожен повинен вміти плавати. На жаль, загальна статистика жахлива: більшість учнів у школах держави не вміють навіть триматися на воді».

Славний гість поділився секретами, як швидко навчитися плавати, продемонстрував основні прийоми, що сприяють досягненню високих результатів. За словами спортсмена, секрет успіху дуже простий — щоденні наполегливі тренування. Павло Хникін приніс до школи свої нагороди (це передбачено проектом). Розповів про історію кожної відзнаки.

Попереду в учнів — зустрічі з відомими спортсменами-земляками: Наталією Добринською, В'ячеславом Узелковим, Інною Осипенко-Радомською, Сергієм Чернявським...

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Віртуози Южного — Ренді Калпеппер і команда Звєздана Мітровича

Баскетбол. Кубок Суперліги. «Фінал чотирьох». Южне. Зал «Олімп».

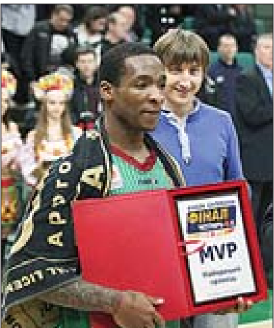
24 березня. Поєдинки 1/2 фіналу. «Одеса» — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 90:99 (23:28, 19:25, 26:20, 22:26). «Хімік» (Южне) — «Будівельник» (Київ). 60:75 (17:21, 17:12, 9:29, 17:13).

25 березня. Матч за третє місце. «Хімік» — «Одеса» . 98:52 (22:18, 28:11, 22:15, 26:8).

Фінал. «Будівельник» — «Ферро-ЗНТУ». 82:70 (24:20, 26:13, 18:17, 14:20).

Найрезультативніші. «Будівельник»: Шеховчи (15 + 7 підбирань), Агафонов (12 + 5 підбирань), Морлі (11), Анісімов (10). **«Ферро-ЗНТУ»:** Калпеппер (24), Буцький (14), Шаппел (10 + 10 підбирань).

Цікава деталь — гравець запорізького клубу Ренді Калпеппер набрав гросмейстерську суму очок: у півфінальному матчі — 41 і в фіналі — 24. Разом — 65! Людина-команда, та й годі. Нагорода віртуозу — титул MVP «Фіналу чотирьох».

Ренді Калпеппер — MVP «Фіналу чотирьох».

«Будівельник» із Кубком Суперліги.

Але головними дійовими особами турніру в портовому місті на березі Чорного моря стали баскетболісти «Будівельника» та їхній наставник, 42-річний чорногорець Звєздан Мітрович. До речі, для нього це перший приз зі столичним клубом.

«Будівельник» рівно, переконливо і потужно зіграв у Южному, цілком заслужено здобувши Кубок Суперліги.

Фото Олексія НАУМОВА.

А на думці — «класіко»...

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 24-й тур.

23 березня. «Волинь» — «Шахтар». 1:2. 10 000 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи:** Пилипчук, 39 — Адріано, 26, 88 (п). **Вилучено** Кучера («Шахтар», 60, друге попередження), Герасимюка («Волинь», 90, друге попередження).

24 березня. «Арсенал» — «Металіст». 4:2. 9 328 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Голи:** Ковпак, 34, 49, Кохабідзе, 84, Флореску, 86 — Бланко, 73, Гав'єр, 77 (п).

«Дніпро» — «Зоря». 3:1. 25 521 глядач. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці). **Голи:** Ротань, 45, Ігнатьєвич, 71 (автогол), Олійник, 90+5 — Галюза, 83.

«Металург» — «Оболонь». 2:0. 1 500 глядачів. **Рефері** — Труханов (Харків). **Голи:** Корнєв, 25 (автогол), Соарес, 56.

25 березня. «Іллічівець» — «Динамо». 0:1. 11 000 глядачів. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Гол:** Ідейє, 38

«Чорноморець» — «Ворскла». 2:1. 25 283 глядачі. **Рефері** — Іванов (Макіївка). **Голи:** Леонардо, 8, Бакай, 76 — Селін, 50.

«Кривбас» — «Таврія». 0:3. 2 700 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Голи:** Фещук, 19, Любічич, 86, Калиниченко, 88. **Вилучено** Лобжанідзе («Кривбас», 58, друге попередження).

«Карпати» — «Олександрія». 1:1. 11 800 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Голи:** Лукас, 68 — Довгий, 90.

Бомбардири: Ярмоленко — 12 м'ячів, Майкон («Волинь»), Ідейє («Динамо») — по 11, Селезньов, Адріано (обидва — «Шахтар») — по 10.

Схоже, у таборі «Шахтаря» вже тепер почали хвилюватися стосовно наступного матчу проти київського «Динамо». Нагадаємо, що українське «класіко» відбудеться у 26 турі 4 квітня на «Донбас Арені». Либонь, і цим можна пояснити появу на матчі киян у Маріуполі делегації «гірників» на чолі з президентом клубу Рінатом Ахметовим і тренером Мірчею Луческу. І, мабуть, не тільки спостерігати футбол прибули вони, а й підтримати «Іллічівець», і не тільки морально. А раптом маріупольцям пощастить відібрати у лідера бодай очко...

Важко сказати, яке враження справило на них «Динамо». А от прихильникам динамівців можна з упевненістю стверджувати: гра улюбленої команди в цілому не дуже смакувала. Та вона принесла гостям три очки. Варто врахувати й той факт, що господарі були достатньо мотивовані: пресингували, билися, атакували, як кажуть, з шаблями наголо. Однак кияни досить упевнено оборонялися і терпляче шукали своїх шансів у контргрі. Така тактика і принесла їм успіх: фланговою передачею скористався Ідейє, влучно пробивши головою.

Варто зазначити, що обидва суперники потерпали від дуже низької якості газону. Динамівець Вукоєвич влучно назвав його іподромом. Зрозуміло, що за таких умов перевага гостей в техніці нівелювалася. Узагалі проблема футбольних полів навесні у нас стоїть традиційно гостро, ситуація серйозніша, ніж у сільському господарстві. І Маріуполь — не виняток. Подібне можна сказати про Харків, Сімферополь, Дніпропетровськ. Невже не можна заздалегідь подбати про місце роботи для своєї команди?..

Зазначимо, що перемога «Динамо» у Маріуполі стала дев'ятою поспіль у чемпіонаті. У восьми останніх поєдинках біло-сині не пропустили жодного м'яча!

А найзахопливішою можна вважати зустріч «Арсенала» з «Металістом». Можливо, у першому таймі трохи гостріше діяли гості. Але кияни вдало розпорядилися стандартним положенням. Подачею з кутового скористався Ковпак, який виграв повітряну дуель в Едмара.

Після перерви господарі швидко закріпили перевагу. Знову голеве чуття не підвело Ковпака. Здавалося, що вже ніщо не завадить «гармашам». Але вони таки розслабилися. Чим швидко скористався «Металіст», котрий протягом короткого відрізку зрівняв рахунок. Був шанс у «Металіста» вийти вперед, але Девич влучив у хрестовину. За ці промахи «Арсенал» покарав суперника, забивши ще два м'ячі під кінець поєдинку.

***P. S.** Після матчу у Львові у відставку відправили наставника «Карпат» Володимира Шарана. Обов'язки тренера виконуватиме Юрій Дячук-Ставицький.*

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**20**	**4**	**0**	**48—8**	**64**
2. «Шахтар»	**19**	**4**	**1**	**63—15**	**61**
3. «Металіст»	**16**	**6**	**2**	**45—22**	**54**
4. «Дніпро»	11	5	8	36—30	38
5. «Таврія»	10	7	6	36—27	37
6. «Арсенал»	9	8	7	29—22	35
7. «Металург»	10	4	9	28—23	34
8. «Ворскла»	8	7	9	32—34	31
9. «Кривбас»	9	4	11	19—29	31
10. «Чорноморець»	8	6	10	22—30	30
11. «Іллічівець»	6	5	13	22—37	23
12. «Волинь»	6	4	14	20—36	23
13. «Зоря»	5	4	15	24—45	19
14. «Карпати»	3	8	13	22—42	17
15. «Олександрія»	**3**	**8**	**13**	**19—42**	**17**
16. «Оболонь»	**3**	**6**	**15**	**12—35**	**15**

Грають «Карпати» та «Олександрія».

Фото Євгена КРАВСА (для «Голосу України»).

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Олександр СУСЛЕНКО, Валентина ПИСАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 23987

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

